

รายงานภาวะสังคม

ภาวะสังคมไทยไตรมาสสอง ปี 2551

➤ มิติด้านคุณภาพคน

ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น อัตราว่างงานลดลงอย่างต่อเนื่องและอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.4 การจ้างงานทั้งในภาคเกษตรกรรมและนอกภาคเกษตรกรรมส่วนใหญ่ขยายตัวดี ยกเว้นสาขาหัตถอุตสาหกรรมที่ลดลงร้อยละ 1.5 ซึ่งเป็นผลจากการหดตัวของอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น ด้านสุขภาพของประชาชน มีปัญหาโรคเฝ้าระวัง 11 โรค รวมทั้งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

➤ มิติด้านความมั่นคงทางสังคม

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคนไทยโดยรวมดีขึ้น แต่ปัญหาอาชญากรรมยังคงเป็นปัญหาอย่างต่อเนื่อง และมีการแพร่ระบาดอย่างกว้างขวางแม้กระทั่งในเรือนจำและทัณฑสถาน ส่วนความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุทางบกและการเสียชีวิตลดลง สาเหตุหลักยังคงมาจากการขับรถเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด

➤ มิติด้านพฤติกรรมและความเป็นอยู่ของคน

ค่าใช้จ่ายการบริโภคแอลกอฮอล์ในครัวเรือนลดลง ขณะที่การบริโภคยาสูบก็ยังคงเพิ่มขึ้น เหล้าเป็นสารเสพติดอันดับแรกที่เกิดและเยาวชนนิยมเสพ ส่วนการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง ส่วนใหญ่สูบกันในหมู่เพื่อน สำหรับพฤติกรรมทางเพศวัยรุ่น นิยมมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้แต่งงานเพิ่มขึ้น

➤ มิติด้านสิ่งแวดล้อม

คุณภาพอากาศในหลายพื้นที่ดีขึ้น แต่ปริมาณฝุ่นละอองยังเกินมาตรฐานในบางพื้นที่ของ กทม. รวมถึงจังหวัดสระบุรีและเชียงใหม่ นอกจากนี้ ยังตรวจพบก๊าซโอโซนสูงเกินมาตรฐาน ส่วนมลพิษทางเสียงบริเวณริมถนนในกรุงเทพฯ และสระบุรียังคงมีระดับเสียงดังเกินค่ามาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

เรื่องเด่นประจำฉบับ

- แอบแฝงขายบริการทางเพศ : ภัยมืดของสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์

ประเด็นหลัก

รายงานภาวะสังคมไตรมาสนี้เป็น การนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สะท้อนถึงพฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นกำลังคนในการพัฒนาประเทศต่อไปทั้งในเรื่องเพศสัมพันธ์ การใช้สารเสพติด และการเข้าสู่อาชีพบริการทางเพศแบบแอบแฝง ซึ่งจะเป็นปัญหาและภาระต่อสังคมในระยะยาว

ภาวะเศรษฐกิจและการผลิตที่ขยายตัวในอัตราที่น่าพอใจ ส่งผลให้การจ้างงานทั้งในและนอกภาคเกษตรกรรมขยายตัวดี อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำ ประชาชนมีรายได้มากขึ้นตามราคาสินค้าเกษตรที่สูงขึ้นและการปรับค่าจ้างเงินเดือนเพื่อบรรเทาผลกระทบจากค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้น แต่คุณภาพสังคมในหลายด้านยังเป็นปัญหาที่น่าห่วง

กระแสวัตถุนิยมหรือบริโภคนิยม กระตุ้นให้เกิดความต้องการเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น ประกอบกับแนวคิดของคนบางกลุ่มในเรื่องของการทำงานสบาย ได้เงินมากและรวดเร็ว นำไปสู่การแพร่ขยายของอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรม เช่นการค้ายาเสพติดที่จำนวนคดีเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการแอบแฝงค่าบริการทางเพศของกลุ่มผู้มีงานประจำอยู่แล้ว ซึ่งได้ขยายวงมาสู่นักเรียนนักศึกษา เหตุผลของผู้ขายบริการส่วนใหญ่คือต้องการเงินไปใช้สอย

พฤติกรรมการใช้ชีวิตที่ขาดความระมัดระวังยังคงเป็นสาเหตุของปัญหาหลายเรื่อง โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องเป็นปัญหาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับปัญหาอื่นๆ อีกหลายประการ อาทิ การตั้งท้องไม่พึงประสงค์ การเสพยาเสพติด และพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง

- **เยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มขึ้น** กลุ่มเยาวชนจำนวนไม่น้อยมีค่านิยมที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้แต่งงาน การมีคู่นอนชั่วคราว การมีเพศสัมพันธ์แบบเปลี่ยนคู่นอนในช่วงวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ โดยการเสพยาเสพติดทั้งคลิปปี้ วิชีตีปี้ และเว็ปปี้ในหมู่เยาวชนระดับอาชีวะ อุดมศึกษามีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เยาวชนชาย 2 ใน 3 เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราวที่ไม่ใช่หญิงบริการ มีเพียงครึ่งหนึ่งที่ใช้นั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอ และ 1 ใน 4 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย ทำให้เยาวชนอายุ 15-24 ปีเป็นกลุ่มที่มีอัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงสุด และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้อัตราการตั้งครรภ์แบบไม่พร้อมของวัยรุ่นสูง ทั้งนี้ประเทศไทยมีอัตราการคลอดบุตรในเยาวชนอายุต่ำกว่า 19 ปีสูงที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

- **เด็กและเยาวชนใช้สารเสพติดเพิ่มขึ้น** สถานการณ์การใช้สารเสพติดของเด็กและเยาวชนยังน่าเป็นห่วง คดียาเสพติดในกลุ่มนี้เพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มดื่มเหล้าเพิ่มขึ้น ขณะที่อายุผู้ดื่มก็ต่ำลง สำหรับสถานที่ที่มักไปเสพยาเสพติด คือ สถานบันเทิง สถานเริงรำ และบ้านเพื่อน

รายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสอง ปี 2551

คุณภาพคน

สถานการณ์ด้านแรงงาน : ในภาพรวมยังอยู่ในเกณฑ์ดี

การจ้างงานขยายตัวดีและอัตราว่างงานต่ำอย่างต่อเนื่อง ในช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน 2551 ผู้มีงานทำมีจำนวน 36.8 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปีที่แล้ว 1 ล้านคน หรือร้อยละ 2.8 ซึ่งเป็นอัตราที่สูงกว่าการเพิ่มขึ้นของกำลังแรงงานรวม จำนวนผู้ว่างงานลดลงจาก 5.8 แสนคนเป็น 5.1 แสนคน หรือร้อยละ 11.2 อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำและลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 1.7 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 1.6 และ 1.4 ในปี 2550 และ 2551 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 การจ้างงานเฉลี่ยในช่วงเดือน เมย. - มิย. ปี 2549-2551

	จำนวน (ล้านคน)			เปลี่ยนแปลง (%)	
	2549	2550	2551	2550	2551
กำลังแรงงานรวม	36.39	36.69	37.54	0.8	2.3
การมีงานทำ	35.50	35.80	36.80	0.9	2.8
ภาคเกษตร	13.42	13.33	13.68	-0.7	2.7
นอกภาคเกษตร	22.08	22.47	23.12	1.8	2.9
- หัตถอุตสาหกรรม	5.92	6.00	5.90	1.1	-1.5
- ก่อสร้าง	2.28	2.34	2.42	2.6	3.1
- การค้า และซ่อมแซมเครื่องใช้	5.48	5.52	5.71	0.8	3.5
- โรงแรม ภัตตาคาร	2.32	2.40	2.44	3.6	1.7
- ขนส่ง โทรคมนาคม	1.06	1.08	1.18	1.1	9.9
- การบริการอื่นๆ	4.79	4.89	5.23	2.2	6.8
การทำงานต่ำระดับ	0.52	0.62	0.46	18.2	-26.3
จำนวนผู้ว่างงาน	0.61	0.58	0.51	-5.5	-11.2
อัตราการว่างงาน (%)	1.7	1.6	1.4		

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การจ้างงานในภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 37 ของผู้มีงานทำทั่วประเทศ ขยายตัวในอัตราร้อยละ 2.7 จากที่เคยลดลงในไตรมาสเดียวกันปีที่แล้ว เป็นผลจากราคาสินค้าเกษตรหลายชนิดที่สูงขึ้น ดึงดูดให้เกษตรกรขยายการผลิตด้วยการเพิ่มพื้นที่หรือเพิ่มรอบการเพาะปลูก โดยเฉพาะข้าวนาปรัง รวมถึงพืชสำคัญชนิดอื่นได้แก่ อ้อย และปาล์มน้ำมัน ที่เร่งขยายผลผลิตสนองความต้องการทั้งด้านอาหารและใช้ผลิตพลังงาน การผลิตในภาคเกษตรในไตรมาสสอง ณ ราคาคงที่ ขยายตัวร้อยละ 6.5 เมื่อประกอบกับผลตอบแทนจากการทำงานในภาคเกษตรที่สูงขึ้นอย่างชัดเจน ขณะที่ค่าครองชีพของกลุ่มลูกจ้างเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีแรงงานกลับเข้าสู่ภาคเกษตรเป็นจำนวนมาก

การจ้างงานนอกภาคเกษตร โดยรวมขยายตัวร้อยละ 2.9 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว การจ้างงานในสาขาการค้าและสาขาก่อสร้างขยายตัวดีกว่าปี 2550 ซึ่งสอดคล้องกับการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสนี้ที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 2.4 และ 4.3 ตามลำดับ แม้จะชะลอตัวจากร้อยละ 2.6 และ 6.5 ในไตรมาสแรกก็ตาม นอกจากนี้ การท่องเที่ยวขยายตัวดี จำนวนนักท่องเที่ยวในไตรมาสสองเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 15.0 ส่งผลให้การจ้างงานในสาขาโรงแรมและภัตตาคารขยายตัวต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม การจ้างงานในภาคหัตถอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 1.5 ในไตรมาสนี้แม้การผลิตโดยรวมจะยังขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 8.0 เป็นผลจากการหดตัวของอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและสิ่งทอซึ่งมีสัดส่วนการจ้างงานประมาณ 1 ใน 5 รวมถึงกลุ่มวัสดุก่อสร้างที่ผลผลิตลดลงต่อเนื่อง

นอกจากนี้ การผลิตยังลดลงอย่างมากในกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องหนังและเครื่องเรือน โดยเฉพาะเครื่องเรือนไม้ เนื่องมาจากการชะลอตัว

ตารางที่ 2 จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังรายไตรมาส พ.ศ. 2550-2551

หน่วย : ราย

โรคเฝ้าระวัง	2550				2551	
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
ปอดอักเสบ	41,490	25,268	43,223	32,269	36,657	24,890
ไข้หวัดใหญ่	5,296	3,523	5,155	4,394	4,264	4,172
หัด	1,075	942	930	946	1,827	1,338
ไข้กาฬหลังแอ่น	8	10	5	7	11	24
ไข้เลือดออก	5,742	21,166	25,363	13,310	10,599	25,520
ไข้สมองอักเสบ	64	125	109	70	86	116
บิด	4,899	5,950	4,706	3,471	4,339	4,398
อหิวาตกโรค	4	26	250	706	51	117
มือ เท้า ปาก	821	882	3,561	11,582	5,343	1,409
ฉีหนู	389	597	1,305	988	372	518
พิษสุนัขบ้า	4	3	4	7	2	0
รวม	59,792	58,492	84,611	67,750	63,548	62,502
อัตราต่อประชากรแสนคน	95.17	93.1	134.67	107.8	100.7	99.02

ที่มา : สำนักโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเฝ้าระวังโรค

ของอุปสงค์จากต่างประเทศ ซึ่งมีภาวะเศรษฐกิจสหรัฐ เป็นปัจจัยสำคัญ และยังคงผลกระทบต่อเนื่องถึงอุตสาหกรรมไม้อีกด้วย

สำหรับกลุ่มที่การผลิตขยายตัวได้แก่ หมวดอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และอาหารกระป๋อง ส่วนใหญ่ยังไม่มีการลงทุนขยายกำลังการผลิต เนื่องจากปัญหาความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ การจ้างงานจึงไม่เพิ่มขึ้นนัก แต่ผู้ผลิตบางรายใช้วิธีเพิ่มชั่วโมงการทำงานรองรับการผลิตส่วนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเห็นได้จากจำนวนผู้ทำงานต่ำกว่าระดับที่ทำงานน้อยกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ลดลงร้อยละ 26.3 ต่อเนื่องจากไตรมาสแรก

คนไทยมีปัญหาด้านสุขภาพมากขึ้น

ผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังโดยรวมสูงขึ้น ในไตรมาสสอง ปี 2551 มีผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา 4,010 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.9 โรคที่มีจำนวนผู้ป่วยเพิ่มสูง ได้แก่ ไข้เลือดออกเพิ่มขึ้น 4,354 ราย จึงเป็นโรคตามฤดูกาลที่มีผู้ป่วยมากในไตรมาสสองและอาจต่อเนื่องไปถึงไตรมาสสามได้จากการที่เป็นช่วงฤดูฝนและสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการขยายพันธุ์ของยุงลายที่เป็นพาหะนำโรค รวมทั้งไข้หวัดใหญ่ โรคมือ เท้า ปาก และหัด ส่วนโรคที่มีผู้ป่วยลดลงมากที่สุด คือ โรคบิดลดลง 1,552 ราย และปอดอักเสบ 378 ราย

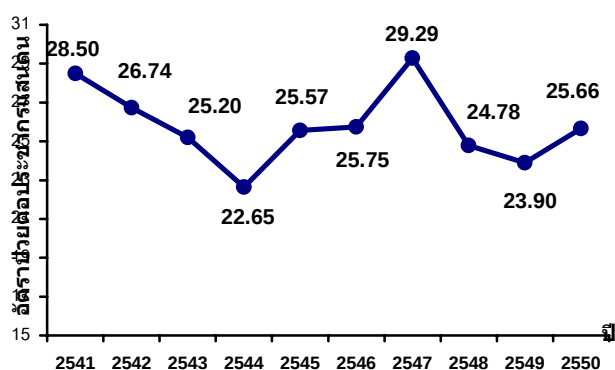
นอกจากนี้ แบบแผนของการเกิดโรคได้เปลี่ยนไปจากเดิมที่มักพบในผู้ป่วยเด็ก ปรากฏว่ามีผู้ป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกที่เป็นผู้ใหญ่จำนวนมากขึ้น เฉพาะในเขต กทม. ผู้ป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกประมาณร้อยละ 60 มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป ดังนั้น ในช่วงนี้ต้องดำเนินการมาตรการควบคุมโรคอย่างเข้มงวด โดยประชาชนต้องช่วยกันกำจัดยุงลายในบริเวณโดยรอบพื้นที่ที่พบผู้ป่วยทันที และรณรงค์กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อมิให้สถานการณ์รุนแรง

เยาวชนเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น

พฤติกรรมทางเพศของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไป มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราวมากขึ้นและไม่ใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอ จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข พบว่าในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา มีผู้ป่วยติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ที่เข้าตรวจรักษาสูงที่สุดในปี 2547 จำนวน 18,315 ราย ลดลงในปี 2548-49 และกลับเพิ่มขึ้นในปี 2550 โดยมีจำนวน 16,072 ราย หรืออัตรา 25.66 รายต่อประชากรแสนคน โรคที่พบมากที่สุด คือ โรคหนองใน 5,129 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.9 รองลงมาคือ หนองในเทียม และซิฟิลิส มีสัดส่วนร้อยละ 18.7 และ 8.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอายุ พบว่ากลุ่มอายุที่มีอัตราป่วยมากที่สุดและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ กลุ่มอายุ 15-24 ปี

แผนภูมิที่ 1 อัตราป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่อประชากรแสนคนปี 2540-2549

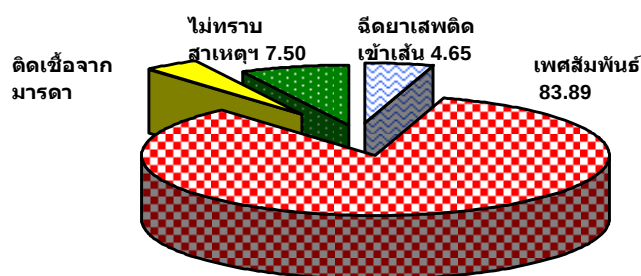
ที่มา : สำนักโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเฝ้าระวังโรค

ตารางที่ 3 อัตราป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่อประชากรแสนคน จำแนกตามอายุ ปี 2548-2550

อายุ	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549	ปี 2550
ต่ำกว่า 14	2.76	3.71	3.25	4.17	4.46
15-24	36.82	48.40	43.92	48.78	49.87
25-34	43.50	47.34	36.82	33.59	34.80
35+	25.88	27.69	22.01	20.83	23.71

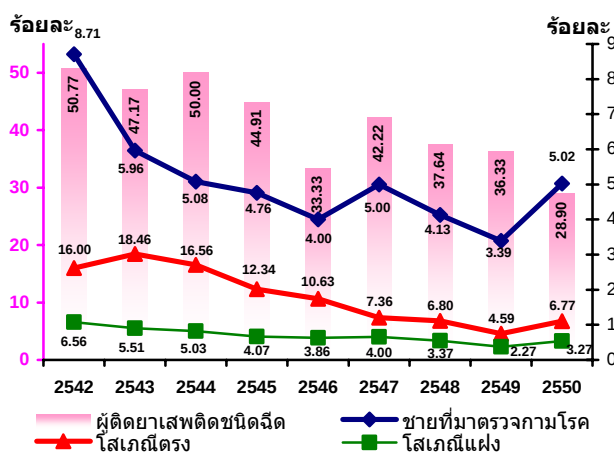
ที่มา : สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค, 2550

แผนภูมิที่ 2 ร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามปัจจัยเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี พ.ศ. 2550

ที่มา : สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

แผนภูมิที่ 3 อัตราการติดเชื้อเอชไอวี จากการเฝ้าระวังเฉพาะพื้นที่ ปี 2542-2550

ที่มา : สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค (ข้อมูล ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2551)

มีอัตราป่วย 36.82 รายต่อประชากรแสนคนในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 49.87 ในปี 2550 และจำนวนเพิ่มขึ้นจาก 3,819 ราย เป็น 4,869 ราย อัตราการติดเชื้อเอชไอวีมีแนวโน้มลดลง แต่ประชากรกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงยังติดเชื้อในอัตราสูง

นับตั้งแต่ประเทศไทยพบผู้ป่วยเอดส์รายแรกในปี 2527 เป็นเวลานานกว่าสองทศวรรษจนถึงปัจจุบันนี้ มีผู้ป่วยเอดส์รวม 334,701 คน ยังมีชีวิตอยู่ 242,859 คน เมื่อมีการบริการยาต้านไวรัสสำหรับผู้ป่วยเอดส์ทุกรายภายใต้นโยบายประกันสุขภาพถ้วนหน้าในปี 2547 ทำให้อัตราตายของผู้ป่วยเอดส์ลดลงถึงสามเท่าจาก 9.98 ต่อประชากรแสนคน เหลือเพียง 3.16 ต่อประชากรแสนคนในปี 2550

ผลการเฝ้าระวังการติดเชื้อเอชไอวีเฉพาะพื้นที่พบว่าอัตราการติดเชื้อในทุกกลุ่มประชากรที่ทำการเฝ้าระวังมีแนวโน้มลดลง ส่งผลให้จำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่ลดลงอย่างต่อเนื่อง อัตราการติดเชื้อในหญิงที่มาฝากครรภ์ซึ่งสามารถบ่งชี้อัตราการติดเชื้อในประชากรทั่วไปได้ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 0.85 ในปี 2550 ขณะที่อัตราการติดเชื้อในกลุ่มประชากรผู้มีพฤติกรรมเสี่ยงแม้มีแนวโน้มลดลงแต่ก็ยังจัดว่าอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะกลุ่มผู้ติดยาเสพติดชนิดฉีด (ร้อยละ 28.9) และชายขายบริการ (ร้อยละ 12.1) ช่วงหลายปีที่ผ่านมา ข้อมูลทางระบาดวิทยาและการรายงานสถานการณ์การติดเชื้อเอชไอวีของประเทศไทยบ่งชี้ว่าอัตราการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์รายใหม่ในกลุ่มเยาวชนมีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกัน

การสำรวจพฤติกรรมทางเพศของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ปี 2549 พบว่า เยาวชนชาย 2 ใน 3 เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราวที่ไม่ใช่หญิงบริการ ในกลุ่มนี้มีเพียงครึ่งหนึ่งที่เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอ และ 1 ใน 4 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย เหตุผลเพราะมั่นใจในความปลอดภัยของคู่นอน ไม่ได้เตรียมหรือหาไม่ได้ในเวลานั้น และไม่ชอบใช้ถุงยางอนามัย นอกจากนี้ กลุ่มหญิงบริการพบว่ามีร้อยละ 69 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนประจำ แฟน หรือสามี ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวทำให้กลุ่มวัยรุ่น หญิงบริการและคู่นอน ผู้ใช้บริการหรือแม้กระทั่งแม่บ้าน ต่างเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ

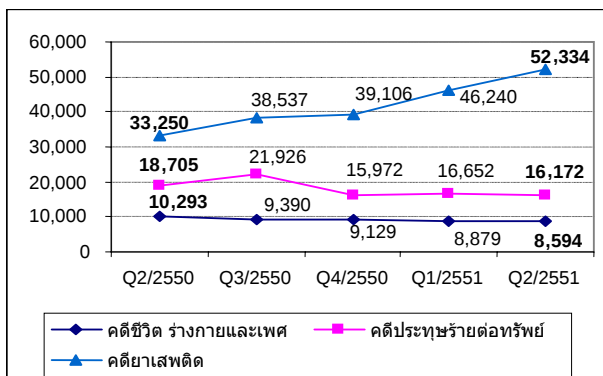
การเข้าถึงข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับสุขภาพทางเพศในหญิงบริการของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ปี 2550 พบว่าเกือบทุกคน (ร้อยละ 99.5) รู้จักและเคยได้ยินเกี่ยวกับเอชไอวีและเอดส์ แต่เกือบครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 43 ไม่รู้จักโรคติดต่อทาง

เพศสัมพันธ์อื่นๆ เลย และจากรายงานการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ชั้น ปวช. 2 พ.ศ. 2549 พบว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับที่ต่ำมาก มีนักเรียนชายเพียงร้อยละ 22.7 และนักเรียนหญิงร้อยละ 25.7 ที่ตอบคำถามเกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องทั้ง 5 ข้อ ตามเกณฑ์ของ United Nation General Assembly Special Session (UNGASS) และจากรายงานของประเทศไทยต่อ UNGASS เรื่องสถานการณ์เอดส์ในกลุ่มเยาวชนได้สะท้อนให้เห็นทัศนคติในเรื่องนี้โดย “ผู้ใหญ่เห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน หรือก่อนแต่งงาน เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ และการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นการ “ชี้นำให้กระทำความผิด” ดังนั้น เยาวชนจะได้เรียนรู้เรื่องเพศในลักษณะของการถูกสั่งสอนว่า ห้ามมีเพศสัมพันธ์ ควรจะเรียนรู้เพียงเรื่องการเปลี่ยนแปลงของสรีระและสุขอนามัยทางเพศเท่านั้นโดยละเว้นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

ยังขาดกระบวนการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้เด็กได้คิดวิเคราะห์อย่างรอบด้านและมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดทักษะที่จะสามารถตัดสินใจป้องกันตนเองจากความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้ด้วยตัวเอง นอกจากนี้เยาวชนยังขาดทักษะที่เกี่ยวข้องกับทางเลือกเพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี เช่น ทักษะในการปฏิเสธสำหรับการเลือกที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์ หรือทักษะการต่อรองในการเลือกที่จะใช้ถุงยางอนามัย เป็นต้น” ดังนั้น ทุกภาคส่วนต้องผนึกกำลังรณรงค์ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนทุกกลุ่มอย่างเข้มข้นต่อไป เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การป้องกันและการรักษา เรื่องเกี่ยวกับเพศศึกษา ตลอดจนจรรยาบรรณทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และควรมีการปรับปรุงแบบ วิธีการสื่อสารเพื่อเจาะกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่มีความเสี่ยงสูง ได้แก่ กลุ่มเยาวชน และหญิงชายขายบริการ

ความมั่นคงทางสังคม

แผนภูมิที่ 4 จำนวนคดีอาญาประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ ชีวิตร่างกายและเพศ และยาเสพติด ไตรมาสสอง ปี 2550 – ไตรมาสสอง ปี 2551

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตารางที่ 4 จำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯทั่วประเทศจำแนกตามฐานความผิด ไตรมาสสอง ปี 2550 และ 2551

ฐานความผิด	ไตรมาสสอง		เปลี่ยนแปลง (%)
	ปี 2550	ปี 2551	
คดีเกี่ยวกับทรัพย์	3,364	2,882	-14.3
คดียาเสพติด	2,305	3,003	30.3
คดีชีวิตและร่างกาย	1,874	1,669	-10.9
คดีความสงบสุข	815	711	-12.8
คดีอาวุธและวัตถุระเบิด	665	665	0.0
คดีเกี่ยวกับเพศ	515	463	-10.1
คดีอื่นๆ	2,243	2,099	-6.4
รวม	11,781	11,492	-2.5

ที่มา : สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม

ปัญหายาเสพติดทวีความรุนแรงมากขึ้น

ยาเสพติดยังคงเป็นปัญหาอย่างต่อเนื่องและมีความรุนแรงสูงกว่าในไตรมาสหนึ่ง พิจารณาได้จากการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติดที่สูงขึ้นจาก 46,240 รายในไตรมาสแรกของปีนี้เป็น 52,334 รายในไตรมาสสองหรือร้อยละ 13.2 และเป็นยาบ้ามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กัญชาและสารระเหย คดียาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน จาก 2,305 คดี เป็น 3,003 คดี หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.3 ในช่วงไตรมาสสองของปี 2550 และ 2551 และเป็นคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับฐานความผิดอื่นๆ

การแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นไปอย่างกว้างขวาง แม้กระทั่งในเรือนจำและทัณฑสถาน

ผลการตรวจค้นยาเสพติดในเรือนจำและทัณฑสถาน 143 แห่ง ของกรมราชทัณฑ์ พบมียาเสพติดกว่า 30 แห่ง โดยซุกซ่อนอยู่ในอาหารและสิ่งของต่างๆ ที่ญาตินำมาเยี่ยมผู้ต้องขังในเรือนจำ ซึ่งใช้วิธีแตกต่างกัน เช่น บรรจุในหลอดกาแฟ หลอดยาสีฟัน บรรจุในถุงพลาสติก กระป๋องแป้งฝุ่นรอยตัวหรือส่งทางไปรษณีย์ รวมทั้งมีการลักลอบส่งซื้อขายยาเสพติดโดยใช้โทรศัพท์มือถือที่นักโทษลักลอบนำเข้าไปในเรือนจำ

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยรวมดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

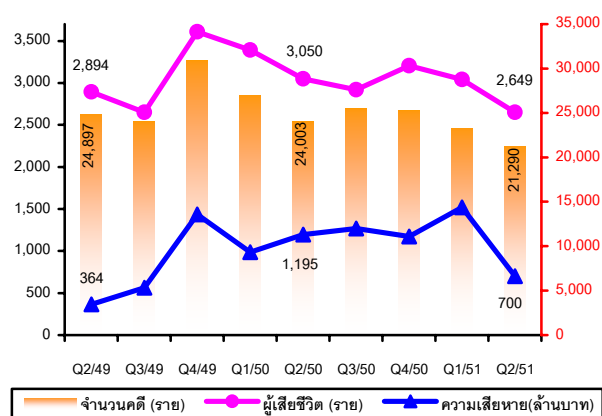
การกระทำความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์ ชีวิต ร่างกาย และเพศลดลง เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา ไตรมาสสองของปี 2551 คดีชีวิต ร่างกายและเพศ ลดลง

ตารางที่ 5 สถิติการเกิดอุบัติเหตุและตายในช่วงเดือนมกราคม-มิถุนายน ปี 2547-2551

ปี	จำนวนอุบัติเหตุ (ราย)	เปลี่ยนแปลง (%)	จำนวนผู้เสียชีวิต (ราย)	เปลี่ยนแปลง (%)
2547	58,527	-	6,943	-
2548	61,421	4.9	6,575	-5.3
2549	55,701	-9.3	6,358	-3.3
2550	51,037	-8.4	6,364	0.09
2551	44,534	-12.7	5,707	-10.3

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

แผนภูมิที่ 5 สถิติการเกิดอุบัติเหตุ ตาย และมูลค่าความเสียหาย ไตรมาสสอง ปี 2549 - 2551

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จาก 10,293 คดี เป็น 8,594 คดี หรือร้อยละ 16.5 และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินลดลง จาก 18,705 คดี เป็น 16,172 คดี หรือร้อยละ 13.5 สำหรับคดีเกี่ยวกับการลักทรัพย์ที่เป็นสาธารณะลดลงเล็กน้อยแต่มีการจับกุมได้มากขึ้น เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เพิ่มมาตรการหลักๆทั้งในด้านการป้องกันปราบปราม โดยขอความร่วมมือจากประชาชน ร้านค้าของเก่าและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแจ้งข้อมูลเบาะแสการกระทำความผิด การไม่รับซื้อทรัพย์สินที่น่าจะมาจากการกระทำความผิด การเพิ่มความเข้มงวดของสายตรวจ ในช่วงเดือนเมษายน 2551 มีเหตุเกิดขึ้น 99 ครั้ง จับกุมได้ 27 ครั้ง มูลค่าทรัพย์สินรวม 2.79 ล้านบาท เดือนพฤษภาคมมีเหตุเกิด 83 ครั้ง จับได้ 36 ครั้ง มูลค่าทรัพย์สิน 3.16 ล้านบาท

อุบัติเหตุจากการจราจรทางบกและการเสียชีวิตลดลง

การเกิดอุบัติเหตุและการเสียชีวิตในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2551 ลดลงอย่างต่อเนื่องและลดต่ำกว่าทุกปีนับตั้งแต่ปี 2547-2551 เป็นต้นมา เมื่อพิจารณาในช่วงไตรมาสสองปี 2549-2551 พบว่าการเกิดอุบัติเหตุลดลงเช่นกัน ในปี 2549 มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น 24,897 รายลดลง เป็น 24,003 รายหรือร้อยละ 3.6 ในปี 2550 และลดลงเป็น 21,290 รายหรือร้อยละ 11.3 ในปี 2551 เนื่องมาจากความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้จัดทำโครงการ “กวดขันวินัยจราจรและลดอุบัติเหตุทั่วประเทศ” โครงการจัดชุดปฏิบัติการเพื่อลดอุบัติเหตุจราจรใน 10 จังหวัดที่มีผู้เสียชีวิตเนื่องจากอุบัติเหตุสูงสุด 10 ภาคตามการแบ่งพื้นที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในปี 2551 และโครงการส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกสร้างวินัยจราจรในสถานศึกษา” สาเหตุหลักมาจากการขับรถเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ยังคงเป็นสาเหตุหลักของการเกิดอุบัติเหตุ รองลงมาเป็นการขับรถตัดหน้า ขับรถกระชั้นชิด การแซงรถอย่างผิดกฎหมายและเมาสุรา

พฤติกรรมและความเป็นอยู่ของคน

ตารางที่ 6 ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนหมวดผลิตภัณฑ์อาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบและเครื่องดื่มมึนเมา รายปี (ราคาปี 2551) หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ไตรมาสสอง	
	ปี 2550	ปี 2551
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	39,166	37,533
- สุรา ไวน์	10,333	11,843
- เบียร์	28,833	25,710
บุหรี่	5,259	5,622
สุขภาพ	39,243	35,507
- ค่ายา	30,005	27,833
- ค่ารักษา	9,238	7,674
อื่นๆ	461,512	490,513
การใช้จ่ายของครัวเรือน	545,180	569,195

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 7 พฤติกรรมการเสพสารเสพติดของเด็กและเยาวชน

พฤติกรรมของเด็กและเยาวชน (กลุ่มตัวอย่าง)	ร้อยละ
1. สารเสพติดที่ผู้เรียนเคยเสพ	
- เหล้า	25.4
- บุหรี่	14.6
- กัญชา	3.9
- กาวทินเนอร์	1.3
- ยาบ้า	1.8
2. ความถี่ในการดื่มเหล้าและสูบบุหรี่	
- ดื่มเหล้าเป็นครั้งคราว	21.2
- ดื่มเหล้าเป็นประจำ	1.7
- สูบบุหรี่เป็นครั้งคราว	8.5
- สูบบุหรี่เป็นประจำ	2.8

ที่มา : โครงการติดตามสภาวะการณเด็กและเยาวชนรายจังหวัด ปี 2550 สถาบันรามจิตติ

แบบแผนการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง ปี 2550

- เริ่มสูบบุหรี่ต่ำกว่า 12 ปี (10.2%)
- เริ่มสูบบุหรี่ 12-13 ปี (21.2%)
- สูบบุหรี่มากกว่า 5 มวน (33.4%)
- สูบบุหรี่ที่บ้าน/บ้านเพื่อน (49.2%)
(ระดับอุดมศึกษาสูบบุหรี่ในงานสังคม 29.2%)
- สูบบุหรี่กับเพื่อนบางครั้ง/บ่อยครั้ง (89.3%)
- สูบบุหรี่กับพ่อแม่บางครั้ง/บ่อยครั้ง (18.8%)

ที่มา : ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ มหาวิทยาลัยมหิดล

ค่าใช้จ่ายการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ

ค่าใช้จ่ายการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของครัวเรือนไทยลดลงจากไตรมาสสองของปี 2550 มูลค่า 39,166 เป็น 37,533 ล้านบาท ในปี 2551 คิดเป็นร้อยละ 4.17 ขณะที่ค่าใช้จ่ายต่อการบริโภคยาสูบเพิ่มขึ้นจาก 5,259 ล้านบาท ในไตรมาสสองของปี 2550 เป็น 5,622 ล้านบาท ในปี 2551 คิดเป็นร้อยละ 6.90 กลุ่มเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มดื่มเหล้าเพิ่มมากขึ้นและอายุผู้ดื่มก็ต่ำลง

ผลสำรวจโครงการ child watch ของสถาบันรามจิตติ ปี 2550 ในกลุ่มเด็กและเยาวชนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงระดับอุดมศึกษา พบว่าสารเสพติดที่เสพมากอันดับหนึ่ง ได้แก่ เหล้า คิดเป็นร้อยละ 25.4 รองลงมาคือ บุหรี่ ร้อยละ 14.6 และกัญชา ร้อยละ 3.9 ความถี่ในการดื่มเหล้าและสูบบุหรี่เป็นครั้งคราวมากกว่าเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 21.2 และ 8.5 ตามลำดับ สำหรับสถานที่ที่มักไปเสพเหล้าและบุหรี่ ได้แก่ สถานบันเทิง สถานเริงรำ และบ้านเพื่อน สาเหตุมาจากการถูกเพื่อนชวน การขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว และความเครียด วิตกกังวล ขณะเดียวกัน ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้สำรวจในช่วงเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2550 เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิงอายุ 13-24 ปี ในระดับมัธยมต้น - ปลาย และอุดมศึกษาทั่วประเทศ ร้อยละ 6.4 วัยรุ่นที่เรียนในระดับอุดมศึกษาสูบบุหรี่ร้อยละ 11.3 ในกลุ่มวัยรุ่นที่สูบบุหรี่นี้หนึ่งในสามสูบบุหรี่มากกว่า 5 มวนต่อวัน ร้อยละ 10.2 เริ่มสูบบุหรี่ที่อายุต่ำกว่า 12 ปี และร้อยละ 21.2 เริ่มสูบบุหรี่เมื่ออายุ 12-13 ปี โดย ร้อยละ 49.2 จะสูบบุหรี่ที่บ้านตนเองและบ้านเพื่อน ที่น่าเป็นห่วงคือ เด็กนักเรียนหญิงร้อยละ 18.8 ระบุว่าเคยสูบบุหรี่ต่อหน้าพ่อแม่ หรือสูบบุหรี่กับพ่อแม่ และร้อยละ 89.3 ระบุว่าสูบบุหรี่กับเพื่อน บ้างก็ที่มีผลต่อการเริ่มสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิง มาจากการมีเพื่อนสนิทสูบบุหรี่ การมีทัศนคติเชิงบวกต่อการสูบบุหรี่ และคิดว่าสังคมให้การยอมรับการสูบบุหรี่ รวมทั้งคิดว่าเป็นสัญลักษณ์ของคนรุ่นใหม่

การป้องกันแก้ไขต้องเริ่มต้นที่ครอบครัวพ่อแม่ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีของการไม่ดื่มเหล้าสูบบุหรี่ สถาบันการศึกษาควรพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้เกี่ยวกับเหล้าบุหรี่เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติรวมทั้งพัฒนาทักษะชีวิตในทางที่ถูกที่ควร สังคมต้องให้ความสำคัญและดำเนินมาตรการต่างๆที่จะมีผลต่อการลด เลิก เหล้าบุหรี่ ทั้งทางด้านสื่อต่างๆ รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะการห้ามขายเหล้าบุหรี่แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นและทัศนคติของเด็กและเยาวชนเรื่องเพศศึกษา

หน่วย : ร้อยละ

ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเรื่องเพศศึกษา	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
การตัดสินใจในการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล	67.2	14.7	18.1
ยอมรับได้กับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นโดยไม่ได้แต่งงาน	48.8	33.5	17.7
รังเกียจที่จะคบเพื่อนที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว	27.6	62.9	9.5
การมีเพศสัมพันธ์โดยมีการเปลี่ยนคู่นอนในช่วงวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ	39.1	41.7	19.2

ที่มา : การสำรวจทัศนคติและความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา การใช้ถุงยางอนามัย และโฆษณาถุงยางอนามัย พฤศจิกายน 2550 เครือข่ายเยาวชนด้านเอดส์ประเทศไทย

วัยรุ่นกับพฤติกรรมทางเพศ

ปัญหาพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับปัญหาอื่นๆ อีกหลายประการ อาทิ การมีค่านิยมที่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่แต่งงาน การเปลี่ยนคู่นอน และการตั้งท้องไม่พึงปรารถนา จากผลสำรวจทัศนคติและความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 15-22 ปี เกี่ยวกับการเรียนรู้เพศศึกษาฯ ใน 11 จังหวัดของเครือข่ายเยาวชนด้านเอดส์ประเทศไทย เดือนพฤศจิกายน 2550 พบว่า เยาวชนร้อยละ 67.2 เห็นว่าการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์เป็นสิทธิส่วนบุคคล และร้อยละ 48.8 ยอมรับได้กับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นโดยไม่ได้แต่งงาน ในจำนวนนี้กว่าร้อยละ 62.9 ไม่รังเกียจที่จะคบเพื่อนที่ผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว และเยาวชนร้อยละ 39.1 เห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์แบบเปลี่ยนคู่นอนในช่วงวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจสภาวะการเด็กและเยาวชน ปี 2549-2550 ในนักเรียน นักศึกษาทั่วประเทศของสถาบันรามจิตติ ที่เยาวชนระดับอาชีวศึกษา-อุดมศึกษา ร้อยละ 30-40 เสพสื่อลามกเป็นครั้งคราวถึงเป็นประจำ โดยการเสพคลิปปี้มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือวีซีดีโป๊ และเว็บโป๊ และร้อยละ 36 เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาแล้ว จากเดิมร้อยละ 30 และร้อยละ 56 ระบุว่ายอมรับได้กับการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน ส่งผลต่ออัตราการตั้งครรภ์แบบไม่พร้อมของวัยรุ่นที่ยังคงมีสูง รวมทั้งอาจทำให้มีแนวโน้มเข้าสู่อาชีพบริการทางเพศอีกด้วย

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชน มีพฤติกรรมเสี่ยงมากขึ้นมาจากปัญหาและสภาพแวดล้อมของครอบครัว เช่น ครอบครัวที่พ่อแม่เป็นวัยรุ่น ครอบครัวพ่อหรือแม่คนเดียว และครอบครัวเร่ร่อน เป็นต้น นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีแนวโน้มลดลง ทำให้การสื่อสารในครอบครัวน้อยลง สำหรับสาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนั้น เกิดจากความอยากรู้อยากเห็น สิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวย และความยากจน

การแก้ปัญหาต้องเริ่มตั้งแต่ครอบครัวสู่สังคมที่เข้มแข็ง นโยบายของภาครัฐ จะต้องดำเนินการควบคู่กับการดำเนินการในระดับจังหวัด และชุมชน แต่ละจังหวัดต้องมีความพร้อมของข้อมูลเด็กและเยาวชน สามารถรู้สถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ตรงจุดทันที่ รวมทั้งสามารถวางแผนป้องกันปัญหาในอนาคต

สิ่งแวดล้อม

คุณภาพอากาศดีขึ้น: พื้นที่ที่มีฝุ่นละอองเกินมาตรฐานลดลง แต่มีปริมาณโอโซนเพิ่มหลายพื้นที่

ในไตรมาสนี้ พื้นที่ในกรุงเทพฯ ยังมีปัญหาคุณภาพอากาศ จากรายงานการตรวจวัดคุณภาพอากาศในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 12 จุดพบปริมาณฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน (PM₁₀) สูงเกินมาตรฐาน 120 มก./ลบม. 2 จุดได้แก่ บริเวณจุดตรวจวัดกรมการขนส่งทางบก ถ.พหลโยธิน และจุดตรวจวัดบริเวณกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ถนนพระราม 6 โดยเฉพาะบริเวณกรมการขนส่งทางบกนั้นมีปริมาณฝุ่นขนาดเล็กเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2549 และ 2550 ตามลำดับ โดยวัดได้สูงถึง 157.7 มก./ลบม. เนื่องจากมีการจราจรคับคั่ง ในเขตปริมณฑลซึ่งมีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศทั้งหมด 8 แห่งพบว่า มีคุณภาพอากาศดีขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมามากเว้นบริเวณจุดตรวจวัดโรงไฟฟ้าพระนครใต้ จังหวัดสมุทรปราการ สำหรับในพื้นที่ต่างจังหวัดซึ่งมีจุดตรวจวัดคุณภาพอากาศทั้งหมด 26 จุด พบปริมาณฝุ่นขนาดเล็กสูงเกินมาตรฐาน 2 จุดคือ บริเวณจุดตรวจวัดตำบลหน้าพระลาน อำเภอลำลูกเกด จังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็นแหล่งประกอบกิจการโรงงาน และย่อยหิน และบริเวณจุดตรวจวัดโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งแม้จะมีคุณภาพอากาศดีขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมามาก แต่ก็ยังสูงเกินมาตรฐาน

ฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน หากได้รับในปริมาณมากและเป็นเวลานาน มีผลต่อทางเดินหายใจส่วนล่าง และถุงลมปอด ทำให้ปอดทำงานลดลง เป็นโรคถุงลมโป่งพอง ยิ่งไปกว่านั้น จากงานวิจัยร่วมกันระหว่าง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระบุว่าในฝุ่นขนาดเล็กที่กระจายในอากาศในปริมาณสูงเกินมาตรฐานนี้ยังมีสารเบนโซเอไพรีน ซึ่งเกิดจากการสันดาปไม่สมบูรณ์นั้นสามารถก่อมะเร็งสูงสุดทั้งระบบมะเร็งทางเดินหายใจ ปอด และผิวหนัง

ปัญหาคุณภาพอากาศที่น่าเป็นห่วงคือเรื่องก๊าซโอโซน ซึ่งเกิดจากสารอินทรีย์ระเหยในบรรยากาศ (VOCs) โดยเฉพาะน้ำมัน น้ำมันรถมอเตอร์ไซด์ 2 จังหวะ อู่พ่นสีรถยนต์ โรงงานชุบโลหะ การปิ้งย่าง รวมทั้งการถ่ายเอกสาร

จากการตรวจวัดปริมาณก๊าซโอโซน ในกรุงเทพฯ ทั้งหมด 12 แห่งพบปริมาณก๊าซโอโซนเกินมาตรฐานที่ 100 ppb ถึง 9 จุดได้แก่ เขตบางกะปิ จตุจักร ห้วยขวาง เป็นต้น โดยเฉพาะการเคหะคลองจั่น บางกะปิ วัดค่าได้สูงที่สุดถึง 151 ppb เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 41

ตารางที่ 9 แสดงค่าปริมาณฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน (PM₁₀)

กรุงเทพฯ ปริมณฑล และต่างจังหวัด

หน่วย : มก./ลบม.

พื้นที่	ไตรมาสสอง		
	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551
กรุงเทพฯ			
- ถนนพหลโยธิน	43.0	101.3	157.7
- ถนนพระราม 6	118.9	128.0	125.6
- ถนนพระราม 4	111.3	99.8	107.4
- เขตชุมชนดินแดง	166.9	57.2	105.2
ปริมณฑล			
- สมุทรปราการ	162.5	138.3	129.4
ต่างจังหวัด			
- สระบุรี	178.5	172.5	135.5
- เชียงใหม่	132.3	154.8	131.0
- ลำปาง	213.4	91.2	104.0
ค่ามาตรฐาน	120 มก./ลบม.		

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (ไม่โครกรัมลูกบาศก์เมตร)

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 10 ปริมาณก๊าซโอโซนเกินมาตรฐานในพื้นที่ต่างๆ หน่วย : ppb

พื้นที่	ไตรมาสสอง			
	ปี 2550		ปี 2551	
	ค่าสูงสุด	ครั้ง>มาตรฐาน	ค่าสูงสุด	ครั้ง>มาตรฐาน
กรุงเทพ				
- บางกะปิ	107	5	151	10
- วังทองหลาง	98	-	122	2
- ยานนาวา	101	1	120	3
- บางขุนเทียน	82	-	120	3
- ถนนลาดพร้าว	79	-	109	1
- จตุจักร	157	11	127	6
- พญาไท	-	-	105	1
- ห้วยขวาง	75	-	127	3
- ถนนอินทรพิทักษ์	87	-	105	1
ปริมณฑล				
- บางกอกใหญ่ นนทบุรี	95	-	150	7
- ปากเกร็ด นนทบุรี	86	-	125	4
- ปทุมธานี	90	-	126	9
- สมุทรสาคร	81	-	115	2
ต่างจังหวัด				
- อ.ศรีราชา ชลบุรี	98	-	138	1
- อ.เมือง ชลบุรี	106	1	101	1
- เชียงใหม่	87	-	113	3
- ระยอง	56	-	107	4
- ราชบุรี	46	-	94	-
- สมุทรสาคร	81	-	115	2
ค่ามาตรฐาน	100 ppb			

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมง (ppb)

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อน (107 ppb) อีกทั้งมีความถี่ของการเกิดก๊าซโอโซนเพิ่มขึ้นด้วย เขตปริมณฑล ซึ่งมีจุดตรวจวัดก๊าซโอโซน 4 จุด พบปริมาณโอโซนเกินมาตรฐานทั้ง 4 จุด บริเวณพื้นที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต อ.บางกรวย จ.นนทบุรี มีปริมาณโอโซนสูงสุดวัดได้ 150 ppb ขณะที่บริเวณจุดตรวจวัด มหาวิทยาลัยรังสิต อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบปริมาณก๊าซโอโซนเกินมาตรฐานถึง 9 ครั้ง สำหรับต่างจังหวัด มีจุดตรวจวัดก๊าซโอโซน 26 จุด พบปริมาณก๊าซโอโซนเกินมาตรฐานถึง 6 จุด พื้นที่ โดยเฉพาะ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี วัดค่าได้สูงสุดถึง 138 ppb ส่วน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดระยองมีความถี่ของการเกิดก๊าซโอโซนสูงเกินมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ภาครัฐได้กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศจากแหล่งกำเนิดมาตรฐานคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง การตรวจสภาพมลพิษจากยานพาหนะ การออกมาตรการคุมเข้มการก่อสร้างเพื่อลดปริมาณฝุ่นละอองในหลายพื้นที่ อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานเพียงภาครัฐฝ่ายเดียวไม่รักษาสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพดีขึ้นได้หากปราศจากความร่วมมือจากประชาชนและชุมชน

สถานการณ์ระดับเสียงในประเทศไทย

สถานการณ์ระดับเสียงภาพรวมในไตรมาส 2 ปี 2551พบว่า พื้นที่ริมถนนใน กทม. เกือบทุกจุดตรวจวัดและจังหวัดสระบุรียังคงมีระดับเสียงสูงเกินมาตรฐานอยู่อย่างต่อเนื่อง (ระดับเสียงมาตรฐาน 70 เดซิเบลเอ) พื้นที่ใน กทม. ที่มีระดับเสียงเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เขตพระนคร รองลงมาคือ เขตบางกะปิ และดินแดง ที่มีระดับเสียงเฉลี่ยสูงสุดที่ 76.8 และ 72.5 เดซิเบลเอ ตามลำดับ ในส่วนภูมิภาคยังคงมีระดับเสียงเฉลี่ยต่ำกว่ามาตรฐาน ยกเว้นจังหวัดสระบุรี ที่มีปัญหาระดับเสียงมากที่สุดที่ 70.9 เดซิเบลเอ

แหล่งกำเนิดเสียงดังในเขตเมืองส่วนหนึ่งได้แก่ สถานบันเทิงประเภทโรงมหรสพ ดิสโก้เธค ผับ และคาราโอเกะ ได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกรุงเทพมหานครเป็นแหล่งที่ผู้คนทั่วไปนิยมใช้เป็นที่พักผ่อนโดยไม่ได้ตระหนักถึงผลเสียต่อสุขภาพที่จะตามมา จากการตรวจสอบระดับความดังของสถานบันเทิง 22 แห่งในกทม. พบว่า มีความดังเฉลี่ยเกิน 90 เดซิเบลเอ จำนวน 11 แห่ง ค่าความดังของเสียงในสถานบันเทิงจะอยู่ระหว่าง 90.5 – 103.5 เดซิเบลเอ แต่ไม่เกิน 110 เดซิเบลเอ ซึ่งกฎหมายกำหนดให้สถานบันเทิงทุกแห่งจะต้องมีระดับความดังสูงสุดไม่เกิน 110 เดซิเบลเอ และระดับความดังเฉลี่ยไม่ควรเกิน 90 เดซิเบลเอ จึงนับว่าสถานบันเทิงเหล่านี้ยังคงมีเสียงดังในระดับที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ตารางที่ 11 แสดงค่าระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชม. จากสถานีตรวจวัดระดับเสียง

ริมถนนในกรุงเทพมหานคร หน่วย : เดซิเบลเอ

สถานีตรวจวัด	ปี 2550				ปี 2551	
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
- ห้วยขวาง	66.5	60.0	68.2	69.2	66.2	66.0
- สันติภาพ	72.6	72.2	72.3	71.8	72.4	71.8
- ธนบุรี	71.9	72.0	71.6	71.7	72.9	71.6
- บางกะปิ	73.7	71.8	71.8	72.6	72.9	72.5
- ดินแดง	72.5	71.4	72.4	72.7	72.5	72.4
- พระนคร	75.6	77.1	76.7	76.8	77.1	76.8

หมายเหตุ : มาตรฐานระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชม. เท่ากับ 70 เดซิเบลเอ

ที่มา : สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ

ตารางที่ 12 แสดงค่าระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชม. จากสถานีตรวจวัดระดับเสียง

ริมถนนทั่วประเทศ

หน่วย : เดซิเบลเอ

จังหวัด/สถานี	ปี 2550				ปี 2551	
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2
สระบุรี อ.เมือง	71.6	70.8	70.5	71.6	71.6	70.9
นนทบุรี อ. บางกรวย	64.6	-	-	-	64.8	-
สมุทรสาคร อ.กระทุ่มแบน	64.6	-	-	-	64.5	-
เชียงใหม่ อ.เมือง	64.0	63.6	63.5	64.0	63.1	63.2
ขอนแก่น อ.เมือง	-	64.3	64.7	65.3	64.7	64.4
ภูเก็ต อ.เมือง	62.7	60.7	60.8	61.8	62.3	61.2
สงขลา อ. หาดใหญ่	62.7	61.5	60.9	64.2	57.7	58.5
นครราชสีมา อ. เมือง	61.8	62.2	61.7	61.3	61.5	61.5

ที่มา : สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ

จากข้อมูลทางการแพทย์ ทั้งผู้ทำงานในสถานบันเทิง ผู้เข้ามาใช้บริการ และผู้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงจากสถานบันเทิง ล้วนแต่มีอัตราเสี่ยงที่จะนำไปสู่การมีเสียงดังในหู การสูญเสียการได้ยินชั่วคราว ซึ่งจะกลายเป็นการสูญเสียการได้ยินถาวรได้ ในปี 2546 กทม. ได้วัดสมรรถภาพการได้ยินของพนักงานในสถานบันเทิง พบว่า ร้อยละ 23.24 เริ่มมีความผิดปกติเล็กน้อย ร้อยละ 42.70 มีความผิดปกติปานกลาง และร้อยละ 34.05 มีความผิดปกติมาก การสูญเสียการได้ยินยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิต สังคม การพูด การอ่าน การเขียน ตลอดจนสติปัญญาการดำเนินงานแก้ไขปัญหามลภาวะทางเสียงในสถานบันเทิงต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากผู้ประกอบการ ผู้ให้บริการ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการควรเล็งเห็นความสำคัญของการจัดการปัญหาเสียงดัง โดยหยุดหรือลดระดับเสียงในสถานบันเทิงเป็นระยะ เพื่อบรรเทาปัญหาเรื่องเสียงที่ทำลายสุขภาพผู้ให้บริการและพนักงาน นอกจากนี้ ผู้ให้บริการควรตระหนักถึงผลเสียของมลพิษทางเสียง และผู้ที่เกี่ยวข้องควรร่วมรณรงค์ให้ความรู้และเสนอแนวทางแก้ไขมลพิษทางเสียง รวมทั้งนำเสนอแนวคิดต่าง ๆ ผ่านสื่อ เพื่อกระตุ้นให้มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่ต้นเหตุมากกว่ามุ่งบรรเทาปัญหาที่ปลายทาง

สรุป

ในไตรมาสสองของปี 2551 สถานการณ์ด้านแรงงานอยู่ในเกณฑ์ดี การจ้างงานในภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 เนื่องจากราคาพืชผลที่ปรับสูงขึ้นมากจูงใจให้เกษตรกรขยายการผลิตและการจ้างงานนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 โดยขยายตัวดีในภาคการค้า การก่อสร้างและบริการอื่นๆ ยกเว้นในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น สำหรับด้านสุขภาพอนามัย จำนวนผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง และในช่วงฤดูฝนที่สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการแพร่ระบาด จึงต้องดำเนินมาตรการควบคุมโรคอย่างเข้มงวด นอกจากนี้ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นปัญหาสำคัญ มีเยาวชนเป็นโรคเหล่านี้เพิ่มขึ้น ส่วนผู้ติดเชื้อเอชไอวี แม้จะลดลงแต่ยังมีปริมาณสูง ปัญหายาเสพติดรุนแรงมากขึ้น สะท้อนจากคดีที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ขณะที่คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ชีวิต ร่างกาย และเพศ ลดลง รวมทั้งอุบัติเหตุจากการจราจรทางบก และจำนวนผู้เสียชีวิตลดลงเช่นกัน ส่วนการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของครัวเรือนไทยลดลงเล็กน้อยในไตรมาสนี้ การบริโภคยาสูบยังคงเพิ่มขึ้น เยาวชนไทยโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นมีพฤติกรรมที่น่าห่วง มีแนวโน้มดื่มสุรา สูบบุหรี่มากขึ้น ตลอดจนจนถึงการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องที่ขยายวงกว้างขึ้นและนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ อาทิ การตั้งครรภ์แบบไม่พร้อม ติดเชื้อเอชไอวี และมีแนวโน้มไปสู่การขยายบริการทางเพศสำหรับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ยังคงตรวจพบฝุ่นละอองที่เกินมาตรฐานและการเพิ่มปริมาณของโอโซนในหลายพื้นที่ของ กทม.

เรื่องเด่นประจำฉบับ

แบบแผนขายบริการทางเพศ : ภัยมืดของสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์

กระแสโลกาภิวัตน์ได้นำเอาวัฒนธรรมการบริโภคของประเทศพัฒนาแล้วเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย การเลียนแบบการบริโภคบนพื้นฐานความพึงพอใจทางวัตถุได้ส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นไทยในการใช้ชีวิตที่หรูหราฟุ่มเฟือย ซึ่งจำเป็นจะต้องมีรายได้ที่มากพอมาสนองการดำเนินชีวิตรูปแบบดังกล่าว แหล่งรายได้หลักคือเงินที่ได้รับจากพ่อแม่ในกรณีที่ยังศึกษาเล่าเรียนอยู่ และการทำงานเพิ่มเติมเพื่อหารายได้เสริมให้สามารถใช้จ่ายใช้สอยตามต้องการได้ ที่มีทั้งถูกต้องตามกฎหมายหรือการกระทำความผิดกฎหมาย การแบบแผนขายบริการทางเพศเป็นทางเลือกหนึ่งในการสร้างรายได้เสริมในยุคโลกาภิวัตน์

การขายบริการทางเพศทั้งโดยเปิดเผยและแบบแฝงนั้นมีมานาน เพียงแต่ในปัจจุบันได้มีการขยายเข้าไปยังกลุ่มบุคคลและสถานที่ใหม่ ๆ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยให้การขายบริการทางเพศขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและมือถือ การแบบแผนขายบริการทางเพศได้ขยายตัวลุกลามเข้าไปในกลุ่มต่าง ๆ ตั้งแต่นักเรียนนักศึกษา พนักงานที่ทำอาชีพต่าง ๆ เป็นงานประจำแต่ขายบริการทางเพศเป็นอาชีพเสริม รวมถึงกลุ่มแม่บ้าน จากปรากฏการณ์การขายบริการทางเพศของนักเรียนและนักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มที่เป็นกำลังสำคัญของสังคมและประเทศชาติในอนาคต ตลอดจนผู้ที่มิงานประจำซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีการศึกษา บางส่วนจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป อนาคตของประเทศจึงน่าเป็นห่วง หากสังคมเต็มไปด้วยคนที่ไม่คิดใช้ความรู้ความสามารถในการหารายได้ แต่กลับรักสบาย ต้องการเงินมาก ๆ ด้วยการขายเรือนร่างแทนการทำงานอย่างสุจริต ถูกต้องตามกฎหมาย

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย : ก้าวแรกสู่การขายบริการทางเพศ

ในปัจจุบันค่านิยมของวัยรุ่นไทยที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างน่าตกใจ แนวคิดเชิ่กซ์เสรีตามวัฒนธรรมตะวันตกกำลังส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของคนรุ่นใหม่ เห็นการมีเพศสัมพันธ์เป็นความสนุกสนานชั่วครู่ชั่วยาม สิ่งเหล่านี้เป็นจุดเริ่มต้นของการถล่นไปสู่การขายบริการทางเพศ รูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นดังกล่าวประกอบด้วย

- **การเข้าหอพักอยู่ด้วยกัน** โดยเริ่มต้นจากการเป็นคนต่างจังหวัดเข้ามาศึกษาในเมืองใหญ่และเข้าหอพัก คบเพื่อนต่างเพศเป็นครั้งคราวจนถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์ และขยายไปสู่การแลกเปลี่ยนกันในหมู่เพื่อนฝูง จนในที่สุดนำไปสู่การหารายได้จากการให้บริการทางเพศ
- **การล่าแต้ม** การล่าเชิ่กซ์หรือเด็กล่าแต้ม ถือเป็นเกมอย่างหนึ่งของวัยรุ่นบางกลุ่ม เพื่อสร้างสถิติการมีเพศสัมพันธ์ให้มากที่สุด ทั้งที่โดยพื้นฐานแล้วเด็กไม่ได้ยากจน และไม่ได้หวังทรัพย์สินเป็นสิ่งตอบแทน ที่สำคัญคือไม่สนใจความรู้สึกของพ่อแม่และสังคมรอบข้าง กลุ่มเพื่อนเองก็ไม่ได้มองว่าเป็นสิ่งน่าวิตกในการใช้ชีวิตในรูปแบบดังกล่าว
- **เด็กแว้นกับสาวสก็อย** เป็นชื่อเรียกของวัยรุ่นหนุ่มสาวที่นิยมมั่วสุมกันเพื่อแข่งรถจักรยานยนต์ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการมีเชิ่กซ์ การใช้ยาเสพติด และการพนันแข่งรถโดยมีเด็กสาวเป็นเดิมพัน ค่านิยมในกลุ่มที่สาววัยรุ่นมีความกล้าที่จะเอาตัวเป็นเดิมพันในการแข่งขันจะได้รับการยอมรับจากคนในกลุ่มอย่างมาก การแลกเปลี่ยนคู่นอนในกลุ่มเด็กแว้นถือเป็นเรื่องปกติธรรมดา

ตารางที่ 13 อายุเฉลี่ยของผู้ขายบริการทางเพศที่เริ่มสู่อาชีพขายบริการทางเพศ จำแนกตามเพศ

อายุเฉลี่ย	หญิงขายบริการแฝง				ชายขายบริการ	รวม
	นักเรียน	นักศึกษา	ผู้ทำงานประจำ	แม่บ้าน		
อายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มเข้าสู่การนี้ (ปี)	16	20	22	27	20	21
ค่าสูงสุด (ปี)	18	25	28	34	30	34
ค่าต่ำสุด (ปี)	13	17	16	16	15	13
จำนวนปีเฉลี่ยที่อยู่เมื่อเริ่มเข้าสู่วงการนี้(ปี)	1	3	5	5	3	4
ค่าสูงสุด (ปี)	2	10	12	11	9	12
ค่าต่ำสุด (ปี)	0	0	1	3	0	0

ที่มา : โครงการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติทางสังคมราย สศช. มี.ย.51

ผลการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ในหมู่วัยรุ่น ข้างต้น ส่งผลให้วัยรุ่นที่ขายบริการทางเพศมีแนวโน้มอายุน้อย และยังเป็นนักเรียนนักศึกษา จากการศึกษารื่อง “แอบแฝงขายบริการทางเพศภัยเงียบของสังคมไทยปี 2551” ที่สนับสนุนโดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 135 ตัวอย่างพบว่า ร้อยละ 44.4 ของผู้ขายบริการทางเพศที่สำรวจเป็นนักเรียน นักศึกษา อายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มเข้าสู่การนี้เป็น 16 ปี และผู้ที่มียุ่ต่ำสุดเมื่อเริ่มขายบริการทางเพศคือ 13 ปี

นอกจากนี้ ในด้านบุคลิกภาพของกลุ่มวัยรุ่นที่เสี่ยงต่อการนำไปสู่การขายบริการทางเพศ พบว่าส่วนใหญ่สนใจตนเอง ขาดการดิ้นรนต่อสู้ ชอบพึ่งพาผู้อื่น มีความสับสนในบทบาททางเพศ ชอบคิดเพื่อฝัน มีปัญหาทางอารมณ์ คือ ก้าวร้าว ลังเล เก็บกด ทำตามอารมณ์ตัวเอง ขาดความรอบคอบ มีการเลียนแบบในสิ่งไม่ดี มีปัญหาการปรับตัวและมีปมด้อย ในด้านทัศนคติ เห็นว่าการขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ไม่เสียหาย สามารถหาเงินตามที่ต้องการ มีความสุขสบายมากขึ้น มีความสุขกับการขายบริการทางเพศ เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ควรเป็นเรื่องปิดบัง ไม่ถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรม และการขายบริการทางเพศต้องใช้ความสามารถเช่นเดียวกับอาชีพอื่น

ตารางที่ 14 จำนวนและสัดส่วนตัวอย่างผู้ขายบริการทางเพศ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยจากการขายบริการและเพศ หน่วย : คน (ร้อยละ)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากการขายบริการ	จำนวน	รวม
10,000 บาท หรือต่ำกว่า	11	8.2
10,001 – 20,000 บาท	35	25.9
20,001 – 50,000 บาท	60	44.4
50,001 – 100,000 บาท	25	18.5
100,001 – 200,000 บาท	4	3.0
รวม	135	100.0

ที่มา : โครงการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติทางสังคมราย สศช. มี.ย.51

ในด้านพื้นฐานครอบครัวของผู้ที่เข้าสูการขายบริการทางเพศ มักจะมีสภาพครอบครัวที่พ่อแม่ทะเลาะกันเป็นประจำ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่ดี บางคนพ่อแม่แยกทางกัน แต่งงานใหม่ และบางคนบิดาเสียชีวิต ฐานะทางครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ในฐานะยากจนถึงฐานะปานกลาง แรงผลักดันจากครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์และสภาพแวดล้อมภายในบ้าน ทำให้เด็กขาดความผูกพันกับครอบครัวและมีส่วนผลักดันให้เด็กต้องออกจากบ้านเผชิญชีวิตด้วยตัวเอง

แหล่งใหญ่ที่รองรับผู้ให้บริการทางเพศ จากภาคนิพนธ์ปริญญาโท เรื่อง “ธุรกิจนอกระบบ : ศึกษากฎเกณฑ์การค้าบริการทางเพศในสังคมไทย” โดย ชูวิทย์ กมลวิศิษฐ์ ระบุว่า สถานบริการทางเพศแหล่งใหญ่ที่สุดของประเทศจะตั้งอยู่บนถนนรัชดาภิเษกซึ่งมีอยู่ประมาณ 217 แห่ง มีผู้ให้บริการทางเพศประมาณ 17,400 คน ซึ่งคิดเป็นเกือบร้อยละ 10 ของผู้ให้บริการทั้งประเทศ สำหรับจำนวนผู้ที่แอบแฝงขายบริการได้จำแนกออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่แอบแฝงขายบริการทางเพศที่ทำงานอิสระบางเวลา และกลุ่มนักศึกษาขายบริการ ทั้งสองกลุ่มรวมกันจะมีอยู่ประมาณ 48,000 คน

หลากหลายวิธีการเสนอขายบริการให้เข้าถึงลูกค้า

การเสนอขายบริการทางเพศในยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตมีส่วนสำคัญ ได้ทำให้การเสนอขายบริการทางเพศมีความหลากหลายในรูปแบบวิธีการมากยิ่งขึ้น

➤ **การขายบริการทางเพศผ่านห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต** ประกอบด้วย การวีแชต ผ่านเว็บแคม หรือที่เรียกกันว่ากิ๊กชั่วคราว และแชตโฟน การขายบริการในลักษณะนี้ จะไม่มีการพบปะหน้าตาระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อบริการ

กิ๊กชั่วคราว ไม่ได้หมายความว่ามีความถึงการมีสัมพันธ์ทางเพศระหว่างหญิงชายชั่วคราว แต่เป็นชื่อเรียกการหาเงินของกลุ่มเด็กสาววัยเรียน โดยการที่ผู้หญิงให้บริการด้วยภาพเรือนร่างผ่านจอคอมพิวเตอร์ หรือวีแชต ซึ่งมีกล้องที่เรียกว่าเว็บแคมถ่ายทอดภาพจากคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการไปยังจอคอมพิวเตอร์ของผู้ซื้อบริการ โดยที่ผู้ซื้อบริการจะต้องจ่ายเงินเพื่อซื้อบริการด้วยการเติมเงินทางโทรศัพท์มือถือ

แชตโฟน การสำรวจของ ชวนะ ภวภานันท์ อาจารย์คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่าผู้ที่ให้บริการแชตโฟนที่เรียกกันว่า "การปฏิบัติทางอากาศ" เริ่มต้นจากอินเทอร์เน็ตก่อน โดยการ "แชต" ตามห้องต่าง ๆ ในเว็บไซต์ด้านแชต หรือเว็บไซต์ที่ซ่อนอยู่ตามกระดานสนทนา หรือ เว็บบอร์ดในเว็บไซต์ทั่วไป เพื่อแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์และนัดหมายเวลาที่จะแชตโฟนกัน สำหรับการซื้อขายบริการแชตโฟน ผู้ซื้อจะต้องโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารก่อน เมื่อเกิดความไว้วางใจกันมากขึ้น และพัฒนาไปถึงขั้นชอบพอกัน จึงจะยอมให้นัดเจอตัวและนำไปสู่การขายตัวในที่สุด ปัจจุบันการขายบริการทางแชตโฟนไม่เป็นที่นิยมมากนัก แต่ยังคงเป็นวิธีการที่ใช้กันอยู่สำหรับกลุ่มวัยรุ่นที่ยังชื่นชอบกับวิธีการนี้โดยไม่มีค่าบริการมาเกี่ยวข้อง

➤ **การขายบริการทางเพศ ที่มีเพศสัมพันธ์กัน** การขายบริการในลักษณะนี้ ผู้ขายบริการจะไปเสนอขายบริการในสถานที่ต่าง ๆ หรือการเสนอขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ก๊วยเตียน รูปแบบก๊วยเตียนเกิดขึ้นจากวัยรุ่นไทยบางกลุ่มต้องการผู้อุปการะค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าเช่าห้อง ค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย หรือพาไปเที่ยวกลางคืน ขณะที่ยังมีคู่รักเป็นตัวเป็นตน โดยจะลงประกาศทางอินเทอร์เน็ตหาผู้รับเลี้ยงรายเดือน การแอบแฝงขายบริการทางเพศดังกล่าว ผู้ขายสามารถมีกิ๊กที่เดียวพร้อมกันหลายคน จึงสร้างรายได้เป็นหลักหมื่นในแต่ละเดือนเป็นวิธีการที่ค่อนข้างนิยมในหมู่วัยรุ่นยุคใหม่หลายคน โดยมีกลุ่มเป้าหมายผู้ซื้อบริการคือผู้ที่อยู่ในวัยทำงานไปจนถึงระดับผู้สูงอายุ

สาวสก็อย เมื่อเงินทองที่ได้จากผู้ปกครองไม่พอใช้เด็กแว้นจะพาแฟนสาวสก็อยออกขายบริการบริเวณพื้นที่สาธารณะตามเมืองใหญ่ เพื่อหาเงินมาเที่ยวเตร่และแต่งรถจักรยานยนต์ซึ่ง โดยลูกค้าที่มาใช้บริการส่วนใหญ่นั้น เป็นกลุ่มคนมีฐานะ ขัรบรถหรูราคาแพง

ไซด์ไลน์ คือนักศึกษาหรือผู้มีอาชีพประจำที่ต้องการขายบริการทางเพศเพื่อหารายได้เสริม ประกอบด้วย **กลุ่มที่หนึ่ง** จะขายบริการในสถานบริการทางเพศ เช่น อามอบ นวด คาราโอเกะ บาร์อะโกโก้ สปาแอบแฝงขายเช็กสับบางแห่ง เนื่องจากเห็นว่ามียาได้ที่แน่นอนกว่า และไม่ต้องเสี่ยงในการออกไปให้บริการลูกค้าตามสถานที่ต่าง ๆ **กลุ่มที่สอง** เป็นกลุ่มที่ไม่ต้องการเปิดเผยตัวให้คนใกล้ชิดรับรู้ จึงให้นายหน้าหรือเอเยนต์เป็นตัวกลางในการติดต่อกับผู้ใช้บริการโดยได้รับค่านายหน้าเป็นค่าตอบแทน ค่านายหน้าจะอยู่ประมาณร้อยละ 40-50 ของค่าตัว **กลุ่มที่สาม** เป็นกลุ่มที่ติดต่อกับผู้ใช้บริการด้วยตนเอง ซึ่งส่วนมากจะเสนอขายผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพราะมีข้อดีอยู่หลายประการ เช่น ไม่ต้องผ่านระบบนายหน้าทำให้สามารถต่อรองราคากันได้ และได้รับเงินเต็มเม็ดเต็มหน่วย เนื่องจากไม่ต้องเสียค่านายหน้าให้แก่เอเยนต์

แรงจูงใจให้ขายบริการ: เมื่อความฟุ้งเฟ้อมีมากเกินไป

จากการศึกษาปัจจัยหลักที่ชักจูงให้เข้าสู่การขายบริการทางเพศนั้น พบว่า **ประการแรก** เป็นปัญหาทางการเงิน คือการมีรายรับไม่พอกับรายจ่าย **ประการที่สอง** การเลียนแบบเพื่อนที่ได้เข้าสู่วงการขายบริการทางเพศแล้วมีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น **ประการที่สาม** ความต้องการเงินมาก ๆ โดยไม่ต้องทำงานหนัก เพื่อให้สามารถสนองความฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยและใช้ของแพงตามแฟชั่น ผลการศึกษาที่สนับสนุน โดย สศช. พบว่า กว่าร้อยละ 60 ที่ประกอบอาชีพแอบแฝงขายบริการทางเพศมีรายได้เดือนละ 2 หมื่นบาทขึ้นไปจากการขายบริการ ซึ่งสูงกว่าผู้จบการศึกษาระดับปริญญาโทที่เริ่มเข้ารับราชการ จึงไม่น่าประหลาดใจที่พบว่า ผู้ขายบริการที่สำรวจถึงร้อยละ 37 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนผู้ขายบริการที่อยู่ระหว่างการศึกษากว่าร้อยละ 45 เป็นกลุ่มที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษาขึ้นไป

แม้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจที่มีรายรับไม่พอกับรายจ่ายรวมถึงการมีหนี้สินจะเป็นสาเหตุหลักประการหนึ่งในการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพการขายบริการทางเพศ ซึ่งมักจะเป็นเหตุผลของกลุ่มที่มีงานทำประจำอยู่แล้วและกลุ่มแม่บ้าน นอกเหนือจากนี้ การตัดสินใจเข้าสู่อาชีพการขายบริการทางเพศล้วนเชื่อมโยงมาจากความต้องการเงินจำนวนมาก เพื่อใช้จ่ายใช้สอยสนองตอบทางด้านวัตถุ

ตารางที่ 15 ปัจจัยที่ทำให้การขยายบริการทางเพศขยายตัวอย่างรวดเร็ว

ปัจจัยที่ทำให้การขยายบริการขยายตัว	ร้อยละ
• มีเอเย่นหรือนายหน้าขายบริการทางเพศจำนวนมาก	70.4
• มีเว็บไซต์ด้านเพศจำนวนมากในอินเทอร์เน็ต	68.9
• มีสื่อต่างๆที่เสนอเกี่ยวกับทางเพศจำนวนมาก	68.1
• ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	60.0
• การสื่อสารที่สามารถติดต่อได้อย่างสะดวกรวดเร็วทั้งทางโทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ต	55.6

ที่มา : โครงการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติทางสังคมรายไตรมาส สศช.

ตารางที่ 16 จำนวนและสัดส่วนตัวอย่างผู้ขายบริการทางเพศ จำแนกตามการวางแผนที่เลิกอาชีพบริการทางเพศ

การวางแผนที่เลิกอาชีพบริการ	จำนวน	ร้อยละ
• ทำไปเรื่อยๆ จนกว่าจะสามารถออมเงินได้จำนวนหนึ่งตามเป้าหมาย	41	30.4
• ทำไปเรื่อยๆ จนกว่าสภาพร่างกายไม่เอื้ออำนวย	21	15.6
• ทำไปเรื่อยๆ จนกว่าภาระความรับผิดชอบต่างๆ เสร็จสิ้นลง	20	14.8
• ทำไปเรื่อยๆ จนกว่าสามารถเรียนจบ	19	14.1
• ทำไปเรื่อยๆ จนกว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินได้ทั้งหมด	18	13.3

ที่มา : โครงการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติทางสังคมรายไตรมาส สศช.

จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยที่ผลักดันให้เกิดการตัดสินใจทำอาชีพขายบริการเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน แต่ถึงที่สุดแล้วคือการขาดความมั่นคงทางจิตใจที่จะปฏิเสธความต้องการทางวัตถุที่ไม่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต

ปัจจัยที่ทำให้การบริการทางเพศขยายตัวอย่างรวดเร็ว

ปัจจัยสภาพแวดล้อมยังมีส่วนสำคัญ ในการส่งเสริมให้การขยายบริการทางเพศขยายตัวอย่างรวดเร็ว ผลการศึกษา ความเห็นของผู้ขายบริการทางเพศต่อปัจจัยที่ทำให้การขยายบริการทางเพศขยายตัวอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ประกอบด้วย อันดับแรก คือ การมีเอเย่นต์ หรือนายหน้าขายบริการ ทางเพศจำนวนมาก รองลงมาได้แก่ การมีเว็บไซต์ด้านเพศจำนวนมากในอินเทอร์เน็ต การมีสื่อต่างๆ ที่เสนอเกี่ยวกับทางเพศจำนวนมาก ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการสื่อสารที่สามารถติดต่อได้อย่างสะดวกรวดเร็วทั้งทางโทรศัพท์มือถือ และอินเทอร์เน็ต ในกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาเห็นว่าปัจจัยอันดับแรกคือการสื่อสารที่สามารถติดต่อได้อย่างสะดวกรวดเร็วทั้งทางโทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ต

นอกเหนือจากปัจจัยที่ชักจูงให้วัยรุ่นไทยตัดสินใจเข้าสู่วงการขายบริการทางเพศข้างต้นแล้ว จากการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลิกอาชีพขายบริการ พบว่า ในภาพรวมผู้ขายบริการทางเพศเกือบ 1 ใน 3 เห็นว่า จะทำเพื่อออมเงิน รองลงมา คือ ทำไปจนกว่าสภาพร่างกายไม่เอื้ออำนวย ทำเพราะมีภาระความรับผิดชอบต่างๆ และทำจนกว่าจะเรียนจบ

จะแก้ปัญหาแอบแฝงขายบริการทางเพศได้อย่างไร

ปัญหาแอบแฝงขายบริการทางเพศเป็นปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อน มีปัจจัยเกี่ยวพันหลายประการประกอบกัน ดังนั้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงต้องดำเนินการในหลายส่วนควบคู่กันไป ตั้งแต่การดูแลเอาใจใส่ลูกหลานวัยรุ่นอย่างใกล้ชิดในครอบครัว ควบคุมการป้องกันไม่ให้นักเรียน นักศึกษาเข้าสู่วงการขายบริการทางเพศ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างจริยธรรม ตลอดจนการกำหนดมาตรการทางกฎหมายเพื่อลงโทษผู้ให้บริการ ดังนี้

1 ครอบครัว มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหการแอบแฝงขายบริการทางเพศ ผู้ปกครองต้องมีความรู้ความเข้าใจ จิตวิทยาในการเลี้ยงดูวัยรุ่นอย่างถูกต้อง ควรจัดการอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเลี้ยงดูบุตรอย่างถูกวิธีแก่กลุ่มเป้าหมาย ผู้ปกครองที่มีบุตรที่เป็นเด็กหรือวัยรุ่น ตลอดจนดูแลเอาใจใส่และสังเกตพฤติกรรมบุคคลในครอบครัวที่เสี่ยงต่อการถูกชักชวนไปขายบริการทางเพศ

2 การจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียน นักศึกษา และเยาวชน ผ่านทางสายด่วน และทางอินเทอร์เน็ตกระจายไปตามพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาและเยาวชนที่มีปัญหา ไม่ตัดสินใจทำในสิ่งผิดๆ ศูนย์ดังกล่าวควรเกิดจากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน การศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน วัดและชุมชน

3 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยในการบ่มเพาะนิสัยและสร้างจริยธรรม ควบคุมและกำจัดสื่อสิ่งพิมพ์ที่ยั่วยักทางด้านเพศและแอบแฝงขายบริการ ลงโทษสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีการแอบแฝงเสนอขายบริการทางเพศให้รุนแรงขึ้น

4 แก้ไขกฎหมายเพิ่มโทษผู้กระทำความผิด ให้รุนแรงยิ่งขึ้นทั้งโทษจำและโทษปรับโดยเฉพาะนายหน้า เจ้าของสถานประกอบการที่ค้าบริการแอบแฝง เจ้าของสื่อที่ให้มีการโฆษณาแอบแฝงขายบริการทางเพศ และเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ซื้อบริการจากเด็กนักเรียน นักศึกษาอายุต่ำกว่า 18 ปีอย่างเฉียบขาดรวมทั้งมาตรการลงโทษทางสังคมเช่น การให้ทำงานสาธารณประโยชน์

ตัวชี้วัดภาวะสังคม (รายไตรมาส)

องค์ประกอบหลัก	2547			2548				2549				2550				2551	
	ไตรมาส2	ไตรมาส3	ไตรมาส4	ไตรมาส1	ไตรมาส2	ไตรมาส3	ไตรมาส4	ไตรมาส1	ไตรมาส2	ไตรมาส3	ไตรมาส4	ไตรมาส1	ไตรมาส2	ไตรมาส3	ไตรมาส4	ไตรมาส1	ไตรมาส2
1. คุณภาพของคน																	
การมีงานทำ (พันคน) ^{1/}	34,189	35,712	35,591	34,050	34,675	36,303	36,002	34,638	35,502	36,345	36,257	35,253	35,751	37,122	36,873	35,820	-
- อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	2.5	1.5	1.5	2.5	2.0	1.3	1.5	1.9	1.7	1.2	1.3	1.6	1.6	1.2	1.1	1.7	-
- อัตราการว่างงานตามระดับการศึกษา (ร้อยละ)																	-
รวม	2.5	1.5	1.5	2.5	2.0	1.3	1.5	1.9	1.7	1.2	1.3	1.6	1.6	1.2	1.1	1.7	-
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	1.5	0.9	0.9	1.7	1.3	0.7	1.0	1.3	0.9	0.7	0.9	1.1	0.8	0.6	0.6	1.1	-
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.2	1.9	2.1	4.1	2.8	2.1	2.2	2.7	2.2	2.2	2.1	2.5	2.3	1.9	1.6	2.7	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4.1	2.9	1.9	3.5	2.7	2.0	2.0	2.8	2.4	2.2	1.7	2.0	2.3	1.4	2.2	2.2	-
อาชีวศึกษา	3.0	3.1	1.6	3.8	2.2	2.0	1.9	2.9	2.4	1.2	1.4	1.8	2.3	2.2	1.4	2.0	-
วิชาชีพชั้นสูง	5.6	2.4	3.2	3.9	5.2	3.5	2.6	2.5	3.6	1.4	2.4	3.6	4.1	2.2	1.8	2.1	-
มหาวิทยาลัย	4.7	3.1	2.8	3.0	3.4	2.7	2.4	2.6	3.8	2.2	2.2	2.4	3.2	2.3	2.1	2.3	-
- สัดส่วนกำลังแรงงานตามระดับการศึกษา (ร้อยละ)																	-
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	-
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	61.2	61.6	61.0	59.8	59.5	61.2	60.7	59.9	59.2	59.8	59.8	58.7	58.0	58.3	58.4	56.9	-
มัธยมศึกษาตอนต้น	14.4	14.1	14.3	14.7	14.4	13.8	14.3	14.1	14.5	14.2	14.4	14.8	15.0	14.8	14.5	15.3	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย	8.2	8.1	8.2	8.3	8.5	8.1	8.2	8.4	8.8	8.8	8.9	9.1	9.1	9.1	9.6	9.6	-
อาชีวศึกษา	3.3	3.4	3.1	3.4	3.6	3.4	3.4	3.3	3.3	3.2	3.3	3.3	3.3	3.4	3.3	3.2	-
วิชาชีพชั้นสูง	4.0	4.0	4.1	3.9	3.8	3.8	3.8	3.9	3.9	3.8	3.7	3.9	4.1	4.1	3.9	4.2	-
มหาวิทยาลัย	8.9	8.8	9.2	9.9	10.2	9.7	9.6	10.4	10.3	10.2	9.9	10.2	10.5	10.3	10.3	10.8	-
สุขภาพ																	
- จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวังเร่งด่วน (ราย) ^{2/}																	
หัด	966	1,582	774	1,178	758	828	564	1,247	732	695	650	1,075	942	930	946	1,827	1,338
ไข้กาฬหลังแอ่น	9	23	8	14	14	9	6	11	15	8	10	8	10	5	7	11	24
ไข้สมองอักเสบ	81	99	74	75	69	62	62	53	68	93	66	64	125	109	70	86	116
อหิวาตกโรค	883	192	12	8	132	104	25	5	10	13	7	4	26	250	706	51	117
มือ เท้า และปาก	128	106	71	258	2,283	1,739	366	347	601	1,645	1,368	821	882	3,561	11,582	5,343	1,409
บิด	7,634	7,388	3,929	5,182	5,823	4,944	3,275	5,408	5,500	4,873	3,489	4,899	5,950	4,706	3,471	4,339	4,398
นิ่วมอเนีย	27,562	40,252	28,842	37,209	28,583	47,915	29,062	39,788	28,872	45,195	31,435	41,490	25,268	43,223	32,269	36,654	24,890
ฉี่หนู	755	1,468	671	336	580	1,223	729	346	587	1,806	1,202	389	597	1,305	988	372	518
ไข้เลือดออก	6,518	11,466	5,951	5,564	14,315	16,593	7,265	5,320	14,517	18,051	8,941	5,742	21,166	25,363	13,310	10,599	25,520
ไข้หวัดใหญ่	4,745	5,931	4,470	5,359	4,912	6,022	4,883	3,588	3,884	6,705	3,247	5,296	3,523	5,155	4,394	4,264	4,172
พิษสุนัขบ้า	6	3	3	6	3	2	4	7	6	10	3	4	3	4	7	2	-
2. ความมั่นคงทางสังคม																	
หลักประกันทางสังคม																	
ความสงบสุขในสังคม (ต่อประชากรแสนคน) ^{3/}																	
สัดส่วนการบาดเจ็บและตายด้วยอุบัติเหตุ-การจราจรทางบก	43.5	40.9	47.5	46.7	42.7	37.6	44.8	40.1	36.6	38.5	47.1	36.7	33.6	33.7	34.5	32.5	30.6
สัดส่วนคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	25.7	28.2	29.3	29.3	31.1	30.8	31.0	28.8	17.5	32.9	30.2	27.0	28.3	33.1	24.1	25.1	24.3
สัดส่วนคดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	17.8	16.6	18.6	18.8	19.5	16.9	18.4	18.1	16.8	16.3	17.0	16.2	15.6	14.2	13.8	13.3	12.9
สัดส่วนคดียาเสพติด	27.6	31.3	33.9	32.0	45.9	40.0	42.7	34.8	45.8	46.8	40.9	47.0	50.4	58.3	59.0	69.2	78.7
ร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำ-ความผิดซ้ำต่อคดีทั้งหมดที่ถูกดำเนินคดี-โดยสถานพินิจทั่วประเทศ ^{4/}	-	-	-	12.04	11.79	12.34	12.11	10.74	12.16	12.37	11.98	12.31	12.37	13.43	13.41	13.96	14.01
3. ความเป็นอยู่และพฤติกรรมของคน																	
การคุ้มครองผู้บริโภค ^{5/}																	
- จำนวนเรื่องร้องเรียน (เรื่อง)																	
บ้าน อาคาร ที่ดิน	602	609	589	640	476	631	1,678	817	518	923	617	581	808	464	828	634	439
สินค้าและบริการ	595	1,063	882	1,278	873	305	633	565	378	582	534	556	498	458	425	348	507
การโฆษณาต่างๆ	416	178	141	219	152	145	192	148	182	191	152	335	200	394	258	291	233
ผ่านทางสายด่วน 1166/ปรึกษาข้อกฎหมาย	3,580	3,910	3,642	2,637	2,464	2,758	3,167	2,734	3,530	3,443	3,277	4,062	3,483	3,533	3,521	4,431	4,786
การขายตรงและตลาดแบบตรง	-	-	33	36	8	0	18	19	26	24	17	23	25	14	31	162	54

ตัวชี้วัดภาวะสังคม (รายปี)

องค์ประกอบหลัก	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550
1.คุณภาพของคน									
 การมีงานทำ									
ผลิตภาพแรงงาน									
- กรณีแรงงาน (บาท/คน/ปี) ^{6/}	93,662	96,138	95,738	97,912	102,484	105,654	109,343	113,548	117,094
อัตราการมีงานทำ (ร้อยละ) ^{7/}	93.7	94.2	94.9	96.5	96.7	97.2	97.6	98.0	98.1
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ) ^{7/}	4.2	3.6	3.3	2.4	2.2	2.1	1.8	1.5	1.4
การทำงานต่ำกว่าระดับ(ทำงานน้อยกว่า 35 ชม./สพ. ที่พร้อมจะทำงานเพิ่ม) ^{8/}	1,201	1,045	883	783	697	787	754	578	597
 สุขภาพ ^{9/}									
อัตราการเจ็บป่วย (ต่อประชากรพันคน)	1,654.80	1,714.02	1,783.38	1,809.63	1,845.04	1,798.06	1,878.92	2,079.57	-
อัตราป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ (ต่อประชากรแสนคน)									
- เนื้องอกร้าย (มะเร็ง)	67.00	72.33	80.39	98.98	101.67	107.05	114.31	124.38	-
- หัวใจ	250.20	291.84	317.67	391.45	451.45	503.10	530.75	618.20	-
- เบาหวาน	218.90	257.59	277.71	340.95	380.75	444.16	490.53	586.82	-
- ความดัน	216.60	259.02	287.50	340.99	389.83	477.35	544.05	659.57	-
ความผิดปกติทางจิต/จิตเภท/ประสาทหลอน (ต่อประชากรแสนคน)	30.30	32.32	32.91	38.12	39.33	38.93	42.02	45.62	-
ความผิดปกติทางอารมณ์ (สะท้อนอารมณ์) (ต่อประชากรแสนคน)	8.40	9.24	8.43	12.17	13.41	13.54	14.83	15.86	-
ความผิดปกติจากโรคประสาท/ความเครียด (ต่อประชากรแสนคน)	59.70	65.29	62.62	66.21	62.45	64.64	59.69	64.89	-
ภาวะแปรปรวนทางจิตและพฤติกรรม (ต่อประชากรพันคน) ^{10/}	33.42	34.46	35.57	33.97	37.13	35.90	37.64	42.41	-
ร้อยละของการขาดสารอาหาร									
- ขาดสารไอโอดีน	2.24	2.17	2.00	1.74	1.31	-	-	-	-
- ภาวะโลหิตจางในหญิงมีครรภ์	12.53	11.91	13.34	13.04	12.35	-	-	-	-
- ขาดสารอาหารระดับ 1	8.30	8.49	8.62	7.85	8.24	-	-	-	-
- ขาดสารอาหารระดับ 2	0.50	0.65	0.74	0.72	0.74	-	-	-	-
 ประชากร									
อัตราส่วนภาวะพึ่งพิง (ร้อยละ) ^{11/}	-	44.66	44.25	43.85	43.42	42.97	42.53	42.02	41.46
สัดส่วนคนยากจน (ร้อยละ) ^{12/}	-	20.98	-	14.93	-	11.16	-	9.55	8.48
 การศึกษา									
อัตรานักเรียนต่อประชากรวัยเรียน ^{13/}									
- ประถมศึกษา	102.40	103.24	103.79	104.77	104.49	104.24	104.17	103.47	104.46
- มัธยมศึกษาตอนต้น	83.50	82.70	82.19	82.23	84.01	92.47	95.45	96.64	96.63
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	55.30	57.40	58.99	59.82	58.73	63.82	63.80	65.78	67.23
- อุดมศึกษา(ปริญญาตรีและต่ำกว่า)	22.70	39.03	41.08	43.81	45.43	52.94	55.60	62.48	60.62
จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรกลุ่มอายุ 15 ปีขึ้นไป ^{14/}	7.1	7.2	7.4	7.6	7.50	7.60	7.78	7.85	-
- ชาย	7.2	7.3	7.5	7.7	-	-	-	-	-
- หญิง	6.7	6.9	7.0	7.2	-	-	-	-	-
2.ความมั่นคงทางสังคม									
 สถาบันครอบครัว									
- สัดส่วนครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยถาวร (ร้อยละ) ^{15/}	97.60	97.70	97.90	97.30	96.00	96.60	98.65	98.50	99.30
- ดัชนีสัมพันธภาพที่อบอุ่นในครอบครัว (ร้อยละ) ^{16/}	73.05	69.49	67.87	66.94	67.27	63.42	59.99	58.75	-

องค์ประกอบหลัก	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550
หลักประกันทางสังคม									
ร้อยละของการมีหลักประกันสุขภาพ ^{17/}	← 78.2 →			92.30	93.73	95.42	96.32	97.75	98.75
- ประกันสังคม	-	-	-	11.48	12.77	13.28	13.84	14.31	14.71
-สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-	-	-	6.62	6.44	6.83	6.57	7.91	8.06
- โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	-	-	-	74.16	73.61	75.15	75.40	73.58	73.31
- ยังไม่มีสิทธิ์	-	-	-	7.52	6.96	4.58	3.68	2.25	1.41
สัดส่วนผู้ประกันตนต่อกำลังแรงงาน ^{18/}	17.36	17.49	17.29	20.15	21.34	21.86	22.73	23.20	23.77
ความสงบสุขในสังคม (ต่อประชากรแสนคน)									
อัตราการตายด้วยอุบัติเหตุการจราจรทางบก ^{19/}	-	-	18.7	20.9	22.9	21.3	20.6	20.2	19.8
สัดส่วนคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ^{19/}	106.1	109.2	105.6	109.7	106.0	106.5	122.0	122.2	118.0
สัดส่วนคดีชีวิต ร่างกาย และเพศ ^{19/}	53.9	55.8	56.7	60.5	71.5	71.5	73.5	69.3	62.6
สัดส่วนคดียาเสพติด ^{20/}	386.3	420.7	438.6	422.8	261.4	116.5	160.4	176.5	225.0
ร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดซ้ำต่อคดีทั้งหมดที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศ ^{21/}	13.64	18.57	17.22	15.68	15.16	13.83	12.08	11.85	12.92
3.ความเป็นอยู่และพฤติกรรมของคน									
พฤติกรรมในการบริโภค									
- ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค (ร้อยละของค่าใช้จ่ายรวม) ^{22/}	86.96	86.90	87.36	88.01	-	88.61	-	90.02	87.80
- ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค (ร้อยละของค่าใช้จ่ายรวม) ^{22/}	13.04	13.10	12.64	11.99	-	11.39	-	9.98	12.20
- อัตราการบริโภคสุรา (ร้อยละ) ^{24/}	-	-	32.6	-	35.5 ^{23/}	32.7	-	29.2*	-
- อัตราการบริโภคบุหรี่ (ร้อยละ) ^{24/}	49.7	-	25.5	-	-	23.0	-	20.2*	-
* = จำนวนประชากรที่มีอายุ 11 ปีขึ้นไป									
การคุ้มครองผู้บริโภค^{5/}									
จำนวนเรื่องร้องเรียน (เรื่อง)	13,886	11,037	14,055	23,212	27,583	21,920	18,302	18,677	20,483
- บ้าน อาคาร ที่ดิน	7,060	3,829	3,422	2,068	2,040	2,249	3,421	2,875	2,667
- สินค้าและบริการ	424	771	1,775	2,026	2,602	3,221	3,089	2,059	1,937
- การโฆษณาต่างๆ	462	590	490	373	389	735	704	673	1,187
- ผ่านทางสายด่วน 1166/ปรึกษาข้อกฎหมาย	5,940	5,847	8,368	18,745	22,552	15,682	11,026	12,984	14,599
- การขายตรงและตลาดแบบตรง	-	-	-	-	-	33	62	86	93
การใช้เวลาในชีวิตประจำวัน^{25/}									
การใช้บริการจากสื่อต่างๆ (ชม./วัน)	-	-	3.0	-	-	2.8	-	-	-
- การอ่าน	-	-	1.1	-	-	1.1	-	-	-
- การดูโทรทัศน์และวีดีโอ	-	-	2.9	-	-	2.7	-	-	-
- การฟังเพลง หรือวิทยุ	-	-	1.4	-	-	1.4	-	-	-
- การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากคอมพิวเตอร์	-	-	1.9	-	-	1.9	-	-	-
- การใช้ห้องสมุด	-	-	1.0	-	-	0.8	-	-	-
จำนวนประชากรที่ใช้ Internet (ล้านคน) ^{26/}	1.5	2.3	3.5	4.8	6.0	7.0	7.1	8.5	9.3
4. สิ่งแวดล้อม									
สารอันตราย^{27/}									
ปริมาณการใช้สารเคมี (ล้านตัน)	13.24	17.77	29.33	33.38	26.90	29.49	31.70	30.80	30.40
จำนวนผู้ป่วยที่เกิดจากสารพิษอันตราย (คน)	4,536	4,224	5,042	5,213	5,029	2,717	1,640	1,452	1,586
จำนวนผู้เสียชีวิตที่เกิดจากสารพิษอันตราย (คน)	34	21	15	10	9	10	0	0	1

องค์ประกอบหลัก	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550
ขยะ^{27/}									
การผลิตขยะที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ (ล้านตัน)	13.82	13.93	14.10	14.32	4.32	14.58	14.31	14.63	14.85
การผลิตขยะที่เกิดขึ้นในกทม. (ล้านตัน)	3.28	3.33	3.40	3.51	3.41	3.41	3.03	3.09	3.24
ความสามารถในการกำจัดขยะแบบถูกสุขลักษณะ ในกทม. (ล้านตัน)	3.20	3.30	3.36	3.48	3.37	3.41	3.03	3.09	3.24
ปริมาณของเสียอันตรายทั่วประเทศ (พันตัน) ^{30/}	1.60	1.60	1.68	1.78	1.80	1.81	1.81	1.83	1.80
มลพิษทางอากาศ									
ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์(เมตริกตัน/หัว) ^{28/}	2.4	2.3	2.5	2.6	2.7	2.8	ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล	ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล	ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล
-ค่าเฉลี่ยฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน (24 ชั่วโมง) มคก. / ลบ.ม. (บริเวณพื้นที่ทั่วไปใน กทม.) ^{29/}	60.6	56.1	40.5	49.4	54.5	59.8	40.6	43.3	50.0

- ที่มา : 1/ 7/ รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร, สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 2/ สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
- 3/ ข้อมูลสถิติศตวรรษและอาชญากรรมจากศูนย์ข้อมูลอาชญากรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และข้อมูลประชากรจากการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2533-2563 และ พ.ศ.2543-2573 ประมวลโดยสำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ข้อมูล ณ 21 ก.ค.2551)
- 4/ กลุ่มงานข้อมูลและอาชญากรรม สำนักงานพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- 5/ 25/ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานกฤษฎมนตรี
- 6/ ข้อมูล GDP จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และข้อมูลการมีงานทำจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 9/ 10/ สถิติสาธารณสุข สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข
- 11/ การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ.2543-2573 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- 12/ การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สศช.
- 13/ กลุ่มพัฒนาระบบสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ(ข้อมูล ณ 31 ธค. 50)
- 14/ ศูนย์วิเคราะห์สภาวะและแนวโน้มการศึกษา สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา(ข้อมูลปี2543-2545) และรายงานผลการประเมินโอกาสและคุณภาพการศึกษาของคนไทย สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ(ข้อมูลปี 2546-2549)
- 15/ รายงานคุณภาพชีวิตของคนไทย จากข้อมูลความเป็นพื้นฐาน(จปฐ.) ปี 2542-2549 กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
- 16/ สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- 17/ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข
- 18/ สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน และสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 19/20/ ศูนย์ข้อมูลอาชญากรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และอัตราการตายต่อประชากรแสนคนคำนวณจากข้อมูลของสำนักบริหารการทะเบียน กระทรวงมหาดไทย
- 21/ กลุ่มงานข้อมูลและอาชญากรรม สำนักงานพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- 22/ รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน, สรุปผลเบื้องต้นรายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ข้อมูลประกอบด้วย เงินบริจาค สลากกินแบ่ง การจัดงานพิธี ดอกเบี้ยจ่าย ค่าสมาชิกอาชีพ ภาษีและอื่นๆ)
- 23/ การสำรวจเกี่ยวกับอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ.2546 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 24/ การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากร พ.ศ.2544 และการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ.2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(* ข้อมูลปี 2549)
- 25/ รายงานการสำรวจการใช้เวลาของประชากร พ.ศ.2544 และ 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 26/ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ(ข้อมูลปี 2542-2545) และการสำรวจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(ครัวเรือน) พ.ศ.2546-2550 สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 27/ สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ข้อมูล ณ 20 ธค. 50 ซึ่งยังไม่รวมปริมาณขยะมูลฝอยก่อนที่จะนำมาทิ้งในถังขยะ และข้อมูลสารพิษอันตราย)
- 28/ กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน
- 29/ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ข้อมูล ณ 9 กพ. 50)
- 30/ สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เอกสารอ้างอิง

1. กรมการจัดหางาน. (2551). รายงานผลการปฏิบัติงานทั่วประเทศ: บริการจัดหางานในประเทศ. กระทรวงแรงงาน.
2. กรมควบคุมมลพิษ. (2550). เกร็ดความรู้เรื่องฝุ่นละออง. กระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. http://www.pcd.go.th/info_serv/air_dust.htm
3. กรมควบคุมมลพิษ. (2550). รายงานคุณภาพอากาศรายเดือนของประเทศไทย. 2539-ปัจจุบัน. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. <http://www.aqmis.pcd.go.th>
4. กรมควบคุมมลพิษ. (2551). รายงานข้อมูลระดับเสียงรายไตรมาสในกรุงเทพมหานคร. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. www.pcd.go.th.
5. กรมควบคุมมลพิษ. (2551). รายงานข้อมูลระดับเสียงรายไตรมาสในพื้นที่ส่วนภูมิภาค. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. www.pcd.go.th.
6. กรุงเทพมหานคร. "คพ.ชี้ฝุ่นควันดำ กทม.พุ่งเกินมาตรฐาน". (ฉบับวันที่ 24 กรกฎาคม 2551)
7. กองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง สำนักสิ่งแวดล้อม. (2549). รายงานสถานการณ์คุณภาพอากาศและเสียง กรุงเทพมหานคร 2549. กรุงเทพมหานคร. www.bma.go.th/anmd.
8. คมชัดลึก. "ฝุ่นพิษระเริงฟุ้งทั่วกรุงเทพฯ". (ฉบับวันที่ 22 กรกฎาคม 2551)
9. เครือข่ายเยาวชนด้านเน็ตประเทศไทย (Youth Net). (2551). การสำรวจทัศนคติและความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา การใช้ถุงยางอนามัย และโฆษณาถุงยางอนามัย. พ.ศ. 2550.
10. ชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์. (2551). ธุรกิจนอกระบบ: ศึกษากรณีการค้าบริการทางเพศในสังคมไทย. ภาคนิพนธ์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
11. เดลินิวส์. "กม.คุมเข้มก่อสร้าง 5 ถนนฝุ่นเยอะ". (ฉบับวันที่ 26 มิถุนายน 2551)
12. ไทยรัฐ. "คพ. ตั้งศูนย์สิ่งแวดล้อม". (ฉบับวันที่ 25 มิถุนายน 2551).
13. ธนาคารแห่งประเทศไทย. เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญ. เผยแพร่ 31 กค. 2551.
14. แนวหน้า. "คพ.เฝ้าระวังพิษหมอกควันลามจากอินโดนีเซียภาคใต้ 2 เมืองอันตราย-อ่าวไทยเสี่ยง". (ฉบับวันที่ 8 กรกฎาคม 2551).
15. บริษัทเอ็กเซลเลนซ์ บิซิเนส แมเนจเม้นท์ จำกัด. (2551). รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ โครงการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติทางสังคมรายไตรมาส เรื่อง "แบบแผนขายบริการทางเพศ กายวิยาของสังคมไทย" เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
16. โพสต์ทูเดย์. เด็กอาชีวะมหาวิทยาลัย 36% รับมีเซ็กส์-อยู่ก่อนแต่ง. (ฉบับวันที่ 12 มกราคม 2551).
17. มติชนรายวัน. "ศาลสิ่งแวดล้อมและการปฏิรูปกฎหมายสิ่งแวดล้อม". (ฉบับวันที่ 20 กรกฎาคม 2551).
18. ศิริรัตน์ แอดสกุล. (2551). รายงานผลการวิจัย เรื่อง สถาบันครอบครัว พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลง. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
19. ศูนย์ข้อมูลสุขภาพ. (2551). สถิติคดีอาญา. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (21 กรกฎาคม 2551).
20. ศูนย์ข้อมูลสุขภาพ. (2551). สถิติอุบัติเหตุจราจรทางบก. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (4 สิงหาคม 2551).
21. ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ. (2551). การสำรวจการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นหญิงอายุ 13-24 ปี ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, ปลายอุดมศึกษาในช่วง พ.ย.-ธ.ค. 50. มหาวิทยาลัยมหิดล.
22. สถาบันรามจิตติ. (2550). โครงการติดตามสมรรถภาพเด็กและเยาวชนรายจังหวัด (Child Watch).
23. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. (2551). รายงานประชากรและสังคม 2551 : เช็กกับสุขภาพทางเพศในพื้นที่งานบริการหญิง. มหาวิทยาลัยมหิดล.
24. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. (2551). รายงานประชากรและสังคม 2551 : ผลการสำรวจพฤติกรรมทางเพศและความรู้เรื่องโรคเอดส์ของประชากรไทย พ.ศ. 2549. มหาวิทยาลัยมหิดล.
25. สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย. (2549). โครงการรวมไทย รวมใจ ด้านภัยเสียง. www.tei.or.th.
26. สยามรัฐ. "ปล่อยควันดำมีผลต่อทะเบียนรถ". (ฉบับวันที่ 24 มิถุนายน 2551).
27. สยามรัฐ. "โรงไฟฟ้าแม่เมาะรุกปลูกต้นมะพร้าวพิสูจน์ค่าเขม่าควัน". (ฉบับวันที่ 22 กรกฎาคม 2551).
28. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2551). ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไตรมาสสองปี 2551.
29. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2551). ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไตรมาสหนึ่งปี 2551.
30. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2544, 2550). การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
31. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2549 - 2551). การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
32. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2550). สถานการณ์การสูบบุหรี่ของประเทศไทย (พฤษภาคม 2550). กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
33. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2551). บทสรุปการสำรวจพฤติกรรมและการสูบบุหรี่และดื่มสุราของประชากรไทยปี 2550. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
34. สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. (2550). สถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ปี 2550. กระทรวงสาธารณสุข.
35. สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. (2551) รายงานการเฝ้าระวังโรค (ไตรมาสสอง 2551). กระทรวงสาธารณสุข.
36. สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา: รายงานการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้น ปวช.2 พ.ศ. 2549. ปีที่ 38 ฉบับที่ 27 : 13 ก.ค. 2550. กระทรวงสาธารณสุข.
37. สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค. (2550). การป้องกันการสูญเสียการได้ยิน. กระทรวงสาธารณสุข. www.moph.go.th.